

Čas za harmoniko

Harmonikarico Špelo Šemrl po uspešnem sodelovanju v šovu talentov na komercialni televiziji pozna in občuduje občinstvo po vsej Sloveniji.

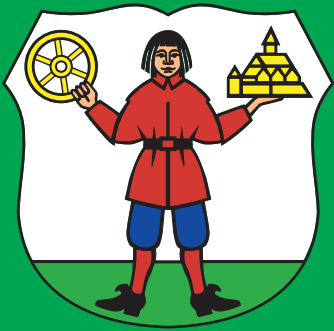
stran 10

Pustna Radovljica

Številne maske, doma narejeni kostumi in skupinske oprave so zavzeli radovljiške ulice v času pustnega rajanja.

stran 16

deželne novice

ČASOPIS OBČINE RADOVLJICA, LETNIK 28, 20. FEBRUARJA 2024, ŠTEVILKA 2

Mesto preplavili mladi

Tudi na obeh radovljiških srednjih šolah, Ekonomski gimnaziji in srednji šoli ter Srednji turistični in gostinski šoli, so konec tedna v okviru informativnih dni organizirali zanimive predstavitve izobraževalnih programov za srednješolce.

MARJANA AHAČIČ

Pretekli petek in soboto je bilo v središču mesta posebno živahno, saj so se v Radovljico zgrinjali mladi – in njihovi starši – z različnih koncev Gorenjske in širše. Vsi z namenom, da se seznanijo s programi, ki jih ponujata obe srednji šoli: Ekonomska gimnazija in srednja šola (EGSS) Radovljica ter Srednja gostinska in

turistična šola (SGTŠ) Radovljica.

EGSS bo tudi v prihajajočem šolskem letu vpisovala v program ekonomske gimnazije, ekonomskega tehnika in medijskega tehnika. Predstavili so jih pod sloganom Postani, kar želiš. V začetku tega tedna pa so, da jih dodatno seznanijo z možnostmi in načinom dela na šoli, pripravili še brezplačno dvodnevno počitniško delav-

nico multimedijskih vsebin za osnovnošolce.

Srednja gostinska in turistična šola je informativna dneva organizirala v obliki predavanj in delavnic. Poleg že uveljavljenih programov, kot so gastronomsko-turistični tehnik, gastronomski tehnik in gastronom-hotelir, so predstavili tudi program izobraževanja za kozmetičnega tehnika, ki so ga začeli izvajati pred tremi leti, in novo-

sti, ki ju načrtujejo za prihajajoče šolsko leto, to pa sta programa pomočnik v biotehnik in oskrbi ter težko pričakovani program farmacevtski tehnik.

Za slednjega namreč doslej na Gorenjskem kljub potrebam delodajalcev še niso izobraževali, zato je bilo zanimanje zanj v vseh treh terminih, to je v petek dopoldne, v petek popoldne in v soboto, razumljivo veliko.

Foto: Gorazd Kavčič

Vita Lukan prejela Bloudkovo plaketo

Radovljiška plezalka Vita Lukan je edina ženska, ki je prejela Bloudkovo plaketo za leto 2023.

KLARA MRAK

Vita Lukan, ki jo je za prejemnico predlagala Planinska zveza Slovenije, je Bloudkovo plaketo prejela za pomemben tekmovalni dosežek. »Vito Lukan je za

leta 2018 svetovna mladinska prvakinja v težavnosti in je osvojila srebrno kolajno na mladinskih olimpijskih igrah v Buenos Airesu. Danes je pod taktirko trenerja Domna Švaba članica slovenske reprezentance za

Edina ženska med prejemniki Bloudkovih plaket je plezalka Vita Lukan. / FOTO: GORAZD KAVČIČ

športno plezanje navdušil oče, ki je takrat sodeloval s Športnoplezalnim klubom Radovljica. Vita Lukan pleza že od osmega leta in jo v plezanju navdušuje raznolikost gibov, ki se nikoli ne ponavljajo. Ena njenih odlik pri plezanju je tudi vztrajnost, ki se ji je obrestovala, saj je bila

športno plezanje, njeni dosežki pa se le še izboljšujejo. Lani je na tekmi svetovnega pokala v težavnostnem plezanju v Kopru dosegla tretje mesto, v Briançonu v Franciji pa je dobila tekmo v težavnosti in dosegla največji uspeh v karieri,« je zapisano v obrazložitvi.

Vpis še do konca tedna

MARJANA AHAČIČ

Vrtec Radovljica še do konca tedna, torej do petka, 23. februarja, zbira prijave za vpis v vrtec radovljiške občine za prihodnje šolsko leto.

Izpolnjene in podpisane vloge lahko oddate osebno ali v nabiralnik na Kranjski cesti 13 v Radovljici (prvo nadstropje) ali pošljete po pošti na naslov: Uprava Vrta Ra-

dovljica, Kranjska cesta 13, 4240 Radovljica, oziroma po elektronski pošti na naslov svetovalna.vpis@vrtec-radovljica.si.

Za novo šolsko leto, ki se začne 1. septembra, sta razpisana dva programa: dnevni program za otroke, stare do tri leta, in dnevni program za otroke od tretjega leta starosti dalje, oba za od šest do devet ur.

OBČINSKE NOVICE

Predstavili največje projekte

Prednost obnovi po ujmi, prizidek k vrtcu bo gotov do jeseni.

stran 3

ZDRAVJE

Izbira v dobro vseh

Monika Avsenik je ambasadorka letošnje akcije 40 dni brez alkohola.

stran 6

MLADI

Sekali po starem

Trije dijaki srednje gozdarske šole so prikazali, kako so nekdanj sekali gozdno drevje.

stran 8

PRAZNOVANJA

Počuti se življenjsko

Gospa Albina Žilič je praznovala 105. rojstni dan.

stran 12

OBČINSKE NOVICE

Projekt Za moj kraj

Proračun občine je tudi za lansko in letošnje leto deloma pripravljen kot participativni proračun, poimenovan Projekt za moj kraj.

MARJANA AHAČIČ

Občani so glasovali o 70 predlogih projektov in jih za izvedbo izbrali 27, še dva pa je za izvedbo potrdila Komisija za participativni proračun glede na ostanek zagotavljenih sredstev; skupaj je za izvedbo vseh projektov v proračunu namenjenih 400 tisoč evrov. Osem jih je bilo v celoti izvedenih že lani: v Radovljici je bilo zasajenih 54 novih dreves na območju Cankarjeve in Gradnikove ulice ter urejen podhod pod železniško progo ob Poljski poti. V Lescah sta na otroškem igrišču zamenjana ograja in uveden video nadzor.

Na smučarskotekaških progah v Kamni Gorici so bili obnovljeni lesena mostova in ograje, nameščena lesena stojala za smuči in urejen hudournik, kupljena je bila tudi oprema za vzdrževanje prog ter opozorilna in označevalna oprema. Dvorna Kulturnega doma Podnart je pridobila opremo za različne prireditve – projekcijsko platno, projektor in fiksno ozvočenje. V Begunjah in Mošnjah so v okolici vrtcev in šol postavili talne gibalne poligone. Dvanaest projektov se izvaja v obeh letih, izvedba devetih projektov pa je načrtovana letos.

V jubilejnim letu nova stalna razstava

Muzej talcev, ki sodi v okvir Muzejev radovljiške občine, je bil po drugi svetovni vojni urejen v prostorih graščine Katzenstein v Begunjah. Prihodnje leto bo minilo osemdeset let od osvoboditve zaporov. Ob jubileju bodo v muzeju postavili novo stalno razstavo.

MARJANA AHAČIČ

V mogočni graščini Katzenstein sredi Begunj na Gorenjskem so bili med nacistično okupacijo gestapovski zapori. V letih od 1941 do 1945 je šlo skozi 11.477 zapornikov, večinoma pripadnikov gorenjskega odporaškega gibanja. V delu

»Želimo, da bi bila nova razstava zanimiva, interaktivna in v duhu današnjega časa; povezava med preteklostjo in sedanjostjo, ki bo pokazala, česa se iz preteklosti lahko naučimo za boljšo prihodnost.«

graščine, kjer so bile celice na smrt obsojenih, je danes urejen muzej, ki spominja in opominja na trpljenje, strah, negotovost in nečloveška mučenja v preiskovalnih postopkih med drugo svetovno vojno, pojasnjujejo v Muzejih radovljiške občine (MRO),

Muzej talcev v Begunjah je bil zadnjič prenovljen leta 2010.

/ FOTO: GORAZD KAVČIČ

v katerih okvir sodi tudi Muzej talcev v Begunjah.

Dne 4. maja 1945 je Kokrški odred partizanske vojske zavzel begunjske zapore in osvobodil 632 jetnikov. Na ta dan v Begunjah praznujejo krajevni praznik, ki ga počastijo s spominsko svečanostjo. Prihodnje leto, 4. maja 2025, bo minilo natančno osemdeset let od osvoboditve in prav za ta dan v Muzejih radovljiške občine načrtujejo odprtje nove stalne razstave.

»Gre za trenutno naš najpomembnejši projekt. Smo v procesu pridobivanja sredstev in nastajanja idej-

nega načrta razstave, za katero želimo, da bi bila zanimiva, interaktivna in v duhu današnjega časa; povezava med preteklostjo in sedanjostjo, ki bo pokazala, česa se iz preteklosti lahko naučimo za boljšo prihodnost,« je pojasnila Petra Bole, direktorica MRO.

Pri projektu sodelujejo Gornjesavski muzej, Gorenjski muzej, Muzej novejšje zgodovine, Zavod za varstvo kulturne dediščine Slovenije, Zveza borcev za vrednote NOB in drugi strokovnjaki, je še povedala.

Muzej talcev je imel lani skupaj 405 obiskovalcev, ob

letošnjem kulturnem prazniku, ko so imeli po vseh enotah Muzejev radovljiške občine dan odprtih vrat, pa le 36 – vseh obiskovalcev v petih muzejskih enotah in galeriji je bilo na ta dan 1.175. Kot pojasnjuje direktorica, se je trend upadanja obiska začel po osamosvojitvi Slovenije. Pričakovati je, da bo nova razstava številke vendarle obrnila navzgor.

Muzej je sicer odprt od ponedeljka do nedelje, a le po predhodni najavi. Vsako drugo nedeljo v mesecu je dan odprtih vrat in takrat v MRO vse obiskovalce povabijo na brezplačen obisk. V času poletne sezone sezone, julija in avgusta, pa je muzej odprt vsako soboto od 10. do 16. ure.

Številni v sklopu ogleda muzeja obiščejo še grobišči talcev v parku graščine Katzenstein in v bližnji dolini Draga. Obeležji na grobiščih sta bili urejeni po načrtih arhitekta Edvarda Ravnikarja, v parku pa so na ogled tudi umetniške skulpture akademskega kiparja Borisa Kalina – Pripornik in Talec iz bron ter Talka iz kraškega marmorja.

OBČINA RADOVLJICA

OBVESTILO O OBJAVI RAZPISOV

Na spletnih straneh Občine Radovljica www.radovljica.si bodo v rubriki Razpisi in objave od 21. 2. 2024 objavljeni naslednji javni razpisi:

1. Javni razpis za sofinanciranje programov ljubiteljske kulturne dejavnosti v občini Radovljica v letu 2024

Rok za oddajo vloge: 22. 3. 2024.

Dodatne informacije: Petra Jamar Rozman, tel. št.: 04 537 23 22, e-naslov: petra.jamar-rozman@radovljica.si

2. Javni razpis za sofinanciranje socialnovarstvenih programov v občini Radovljica za leto 2024

Rok za oddajo vloge: 29. 3. 2024.

Dodatne informacije: Mojca Ahčin, tel. št.: 04 537 23 21, e-naslov: mojca.ahcin@radovljica.si

3. Javni razpis za sofinanciranje izvedbe programov in projektov za mlade v občini Radovljica v letu 2024

Rok za oddajo vloge: 29. 3. 2024.

Dodatne informacije: Karmen Korošec, tel. št.: 04 537 23 31, e-naslov: karmen.korosec@radovljica.si

4. Javni razpis za sofinanciranje javnih prireditev in drugih javnih dogodkov društev in posameznikov v letu 2024

Rok za oddajo vloge: 30. 4. 2024.

Dodatne informacije: Manca Šetina Miklič, tel. št.: 04 537 23 23, e-naslov: manca.setina-miklic@radovljica.si

www.radovljica.si

Poziv lastnikom priobalnih zemljišč ob vodotokih

Direkcija RS za vode obvešča vse lastnike ali druge posestnike priobalnih zemljišč ob vodotokih drugega reda, da so po določilih Zakona o vodah dolžni sami zagotavljati košnjo, odstranjevanje odvečne zarasti na bregovih, odstranjevanje plavja, odpadkov in drugih opuščeni in odvrženi predmetov ter snovi z vodnih in priobalnih zemljišč.

MARJANA AHAČIČ

Pri izvedbi teh del je treba upoštevati nekaj pomembnih izhodišč.

Zagotavljati je treba selektivno odstranjevanje suhe, podrtje, propadajoče odvečne in poškodovane zarasti s priobalnega zemljišča. Popolno ogoljevanje brežin (odstranitev celotne grmovne in drevesne vegetacije) ni dopustno, prav tako je treba ohranjati morebitna zdrava večja drevesa od vodotokih, ki ne ogrožajo stabilnosti ali pretočnih razmer vodotoka.

Odstranjeno zarast, plavje, odpadke in druge opuščene in odvržene predmete ali snovi je treba odstraniti na način, ki nima škodljivega

vpliva na naravno stanje vodotoka in naravo. Odlaganje materiala v struge, na brežine, v priobalni pas vodotoka, ki znaša pet metrov od zgornjega roba brežine vodotoka, na poplavne, razlivanje ali erozijsko ogrožene površine ni dopustno.

Vodotoki drugega reda na območju zgornje Save so v občini Radovljica vsi vodotoki razen Save Dolinke, Save Bohinjke in Save.

Zagotoviti je treba redno odstranjevanje plavja, odpadkov in morebitnih drugih opuščeni in odvrženi predmetov z vodnega in priobalnega zemljišča. O morebitnem odlaganju odpadkov in morebitnih drugih

opuščeni in odvrženi predmeti tretjih oseb je treba obvestiti pristojno inšpekcijsko službo.

Kot še opozarjajo na direktorici, je pri načrtovanju in izvajanju košnje ali posekov, odstranjevanju grmovne in drevesne vegetacije treba

upoštevati tudi določila 33. člena Zakona o divjadi in lovstvu, ki v času gnezdenja ptic, to je med 1. marcem in 1. avgustom, prepoveduje odstranjevanje zarasti ob vodnih bregovih in čiščenje odvodnih kanalov.

Z namenom zmanjševanja erozijske in poplavne ogroženosti prebivalcev, objektov, premoženja in zemljišč Direkcija RS za vode obvešča, da odlaganje zelenega odpada, vejevja, lesne mase, sečnih ostankov oziroma deponiranje hlodovine ali lesa na vodnem in priobalnem zemljišču ni dopustno.

Prav tako v skladu s ciljem varstva in urejanja voda ter zmanjševanja posledic škodljivega delovanja voda na vodnem in priobalnem zemljišču ni dopustno postavljanje kakršnih koli ovir, vzdolžnih ali prečnih ograj, deponiranje bal sena in drugih pridelkov, gradbenega materiala in gradbenih odpadkov, niti v smislu začasnih deponij.

ODGOVORNA UREDNICA

Marjana Ahačič (marjana.ahacic@g-glas.si, 031/352-514)

UREDNIŠTVO:

Urška Peternel (pomočnica odgovorne urednice), Kaja Beton, Matjaž Klemenc, Peter Kolman

ČASOPISNI SVET:

Časopisni svet: Barbara Meglič (predsednica), Sabina Felc (podpredsednica), Vojka Jesenko, Mendi Kokot in Jernej Kolman

DEŽELNE NOVICE (ISSN 1855-2927) – Ustanovitelj in izdajatelj: Občina Radovljica, Gorenjska cesta 19, 4240 Radovljica (sedež časopisa in uredništva). Pravice izdajateljstva izvaja: Gorenjski glas, d. o. o., Kranj, Nazorjeva ulica 1, 4000 Kranj (tel. 04/201 42 00, faks 04/201 42 13, info@g-glas.si, oglasno trženje: Jana Triller, 04/201 42 30).

Deželne novice izhajajo enkrat na mesec v nakladi 23.400 izvodov, brezplačno jih prejema vsa gospodinjstva in drugi naslovniki v občini Radovljica, priložene so tudi izvodom Gorenjskega glasa. Tisk: Tiskarsko središče d.o.o., Distribucija: Pošta Slovenije, d. o. o., Maribor. Deželne novice so vpisane v Razvid medijev pod zaporedno številko 315. Nenaročenih prispevkov in pisem bralcev ne honoriramo. Pisma bralcev so omejena na največ 3000 znakov s presledki. Prispevke za naslednjo redno številko, ki bo izšla v torek, 19. marca 2024, morate oddati najkasneje do petka, 8. marca 2024.

OBČINSKE NOVICE

Predstavili največje občinske projekte

Prednost obnovi po lanski naravni ujmi, največji projekt je gradnja prizidka v radovljiškem vrtcu, kjer bo imela prostore tudi razvojna ambulanta. Zahtevni projekti tudi v Kropi in Kamni Gorici.

MARJANA AHAČIČ

Župan Ciril Globočnik s sodelavci je konec januarja na novinarski konferenci predstavil največje občinske projekte, načrtovane za letošnje leto, pri čemer je najprej poudaril obnovo cestne in komunalne infrastrukture po lanski naravni ujmi. Občina Radovljica je za izvedbo nujnih ukrepov za odpravo posledic po poplavih in zemeljskih plazovih avgusta lani že prejela predplačilo države v višini skoraj 4,4 milijona evrov, je povedal župan.

Občina ta sredstva namenja sanaciji občinskih cest v dolini Drage, ceste v Krpin, ceste Dobravica – križišče za Češnjico, ceste Ljubno-Praproše, ceste proti Češnjici in ceste Lancovo-Bodešče; makadamskih cest v Krpinu, Slatni, Šobčevi cesti in ceste na Dobrčo ter nadomestni gradnji šestih mostov na Spodnjem Otoku, v dolini Drage, Krpinu in gozdni cesti proti Poljški planini.

Iz prejetih sredstev se bodo sanirali tudi kanalizacijsko omrežje v Begunjah, vodovodno omrežje in vodna zajetja v dolini Drage in Krpinu ter vodovodi Mravljinc - Begunje, v Vrbnjah, pri Podvinu, v Kamni Gorici, Brezje - Peračica in na Zgornji Lipnici.

Z denarjem države bodo sanirali tudi gozdne ceste, zemeljske plazove na Slatni in pri Dobravici, skalni podor v Krpinu ter javna parkirišča v Krpinu in na letališču v Lescah.

Projektna dokumentacija že v pripravi

Za osem prioritetenih sanacijskih projektov je občina že naročila projektno dokumentacijo, ki se nanaša na izgradnjo nadomestnih mostov, zahtevno sanacijo dela ceste v Dragi in ureditev odvodnjavanja pod skalnim podorom v Krpinu, je pojasnila direktorica občinske uprave Alenka Langus. »Sledi še naročilo potrebne dokumentacije za sanacijo ceste in plazu na Dobravici, sanacije skalnega podora v Krpinu, plazu na Slatni ter poškodovanih vodovodov. Projektna dokumentacija bo izdelana do konca maja, sledila bodo javna naročila za izbor izvajalcev. Občina načrtuje začetek del najkasneje v juliju, saj mora državna sredstva porabiti letos do konca oktobra,« je poudarila.

Trenutno izvajajo sanacijo škode na vodnih zajetjih v

Župan Ciril Globočnik je z direktorico občinske uprave Alenko Langus in vodjo kabineta Manco Šetina Miklič konec januarja na novinarski konferenci predstavil največje občinske projekte. / FOTO: TINA DOKL

dolini Drage, intervencijska dela za zaščito ceste in vodnih zajetij na območju struge potoka Begunjščica pa so že zaključena. Začela se je tudi sanacija poškodovanih odsekov gozdnih in makadamskih cest, vodovodov in kanalizacije, za katere ni potrebna izdelava projektne dokumentacije.

Po pridobitvi dokumentacije in soglasij pristojnih služb in Državne tehnične pisarne pa se bo najprej začela obnova porušene ceste in poškodovanega vodovoda v Dragi in Krpinu ter vseh šestih poškodovanih mostov (pri vodarni Draga, na Spodnjem Otoku, na gozdni cesti proti Poljški planini, v Krpinu, pri gostišču Draga in čez Črni potok v dolini Drage). Sledila bo sanacija preostalih odsekov cest in komunalne infrastrukture ter plazov in skalnega podora.

Prizidek k vrtcu največji projekt

Sicer pa je največji občinski projekt v teku gradnja prizidka k radovljiškemu vrtcu, ki se je začela konec leta 2022. V novem delu vrtca, ki ima skupno površino približno 1250 kvadratnih metrov, bodo športna igralnica, tri igralnice, igralnica razvojnega oddelka in prostor za dodatne dejavnosti. V prizidku bo tudi razvojna ambulanta. Skupna ocenjena vrednost naložbe znaša 2,4 milijona evrov, od tega bo skoraj milijon evrov prispevalo ministrstvo za vzgojo in izobraževanje, gradnjo in opremo razvojne ambulante pa bosta poleg občine podprla še Osnovno zdravstvo Gorenjske in ministrstvo za zdravje. V razvojni ambulan-

ti je načrtovanih pet terapevtskih prostorov, ambulanta s sestrskim prostorom in spremljajoči prostori.

Kot je pojasnil župan, pa je občina gradbena dela, ki so v teku, izkoristila še za dozidavo kuhinje, tako da bodo do

Največji občinski projekt v teku je gradnja prizidka k radovljiškemu vrtcu. Skupna ocenjena vrednost naložbe znaša 2,4 milijona evrov, od tega bo skoraj milijon evrov prispevalo ministrstvo za vzgojo in izobraževanje.

jeseni lahko urejene tudi zunanje površine vrtca. Približno osemsto tisoč evrov vredna naložba v razširitev kuhinje bo končana v prihodnjih letih.

Nadaljevanje del v Kamni Gorici

V Kamni Gorici, kjer so lani zaključili gradnjo komunalne infrastrukture v središču kraja, bodo letos zgradili še primarno vodovodno omrežje, ki bo potekalo po glavni regionalni cesti, in fekalno kanalizacijo, ki se navezuje na to cesto. S tem bo prva, 1,71 milijona evrov vredna faza investicije zaključena. Za letos je v načrtu priprava projektne dokumentacije za drugo fazo izgradnje komunalne infrastrukture, za preostali del naselja.

Obnova Klinarjeve hiše in kulturnega doma v Kropi

V Kropi se nadaljuje obnova Klinarjeve hiše, v kateri je Kovaški muzej. Projekt obsega statično sanacijo konstrukcije objekta z injektiranjem razpok v zunanjih in notranjih nosilnih zidovih in vgradnjo protipotresnih

sider, obnovo fasade, zamejnovo stavbnega pohištva ter dokončno ureditev dveh prostorov za razstavno dejavnost v drugem nadstropju objekta. Pred tem so bili v prvi fazi projekta, ki je potekala v letih 2021 in 2022,

obnovljeni streha, mansardni prostori ter severovzhodni del prvega in drugega nadstropja stavbe.

Celovita obnova Klinarjeve hiše, za katero je občina že pridobila gradbeno dovoljenje, se bo nadaljevala še z umestitvijo dvigala in kotlovnice, zunanjo ureditvijo in posodobitvijo razstave Kovaškega muzeja. Nadaljevanje projekta je odvisno od zagotovitve sredstev, tudi pridobitve nepovratnih sredstev, so pojasnili na občinski upravi.

Občina v Kropi obnavlja tudi kulturno dvorano. Predlani so bili obnovljeni stoli in polkrožni portal ter kovana mreža ob vhodu v kulturni dom, dvorana je bila opremljena s scensko tehniko in osvetlitvijo ter video opremo. Lani pa se je začela še obnova velike dvorane, vključno z balkonom, zaodrem in orkestrsko jamo, toplotno izolacijo stropa in ureditvijo prezračevanja. Vrednost naložbe znaša približno 545 tisoč evrov. Ministrstvo za kulturo je izvedbo projekta sofinanciralo z 82 tisoč evri.

Potrjena strategija lokalnega razvoja

Ministrstvo za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano je konec januarja potrdilo Strategijo lokalnega razvoja za sedem zgornjegorenjskih občin, ki so tako upravičene do skupaj skoraj dva milijona in pol evrov podpore za izvajanje projektov.

MARJANA AHAČIČ

Lokalna akcijska skupina (LAS) Zgornja Gorenjska – Biosferno območje Julijske Alpe (BOJA) pokriva območje sedmih občin, ob Radovljici še Bled, Bohinj, Gorje, Jesenice, Kranjsko Goro in Žirovnico.

Na podlagi odločbe ministrstva, ki potrjuje strategijo lokalnega razvoja za obdobje

buja projekte, ki bodo prispevali k razvoju podjetnega podeželja, in sicer s poudarkom na trajnostnem turizmu in dodajanju vrednosti kmetijski dejavnosti, k povežovanju na območju in skrbi za ranljive skupine, izboljševanju kakovosti življenja na podeželju, z iskanjem pametnih rešitev in skrbi za ohranjanje okolja ter naravne in kulturne dediščine.

Začeli bodo aktivnosti, povezane s spodbujanjem lokalne javnosti k pripravi projektov in oblikovanju partnerstev znotraj projektov. Organizirali bodo delavnice in začeli priprave na oblikovanje javnih pozivov za sofinanciranje projektov.

2021–2027, je skupina upravičena do podpore za izvajanje projektov, izbranih v okviru strategije, v višini 2,5 milijona evrov. Sredstva se bodo črpala iz dveh skladov, in sicer do največ 1,4 milijona iz Evropskega kmetijskega sklada za razvoj podeželja, dober milijon evrov pa iz Evropskega sklada za regionalni razvoj.

Kot pojasnjujejo na Razvojni agenciji Zgornje Gorenjske, je Strategija lokalnega razvoja oblikovana tako, da spod-

Po prejemu odločbe se strategija lokalnega razvoja lahko začne izvajati. Začeli bodo aktivnosti, povezane s spodbujanjem lokalne javnosti k pripravi projektov in oblikovanju partnerstev znotraj projektov.

LAS Zgornja Gorenjska – BOJA je lokalno partnerstvo, ki deluje prav z namenom priprave in izvajanja strategije lokalnega razvoja v sedmih občinah, ki jih združuje enotno Biosferno območje Julijske Alpe.

Marca dodaten oddelek v Begunjah

V vrtcu v Begunjah bodo marca odprli dodaten oddelek. Radovljiški vrtci se namreč srečujejo s prostorsko stisko. Glede na trenutne potrebe po varstvu otrok bi potrebovali dva dodatna oddelka. Kot so pojasnili na občinski upravi, bo kot začasna rešitev za najmlajše otroke, ki čakajo na prsto mesto, tudi letos odprt dodaten oddelek. Od 1. marca dalje bo deloval v telovadnici vrtca v Begunjah. K temu, da lahko vrtec obiskuje več otrok, prispeva tudi manjša igralna površina od predpisanih treh kvadratnih metrov na otroka.

PROSIMO, DARUJTE KRI!

RKS OZ RADOVLJICA vas vabijo vabiti na krvodajalski akciji, ki bosta potekali:

V PROSTORIH FESTIVALNE DVORANE NA BLEDU

V PONEDELJEK, 18. 3. 2024, od 7. - 13. ure in

V TOREK, 19. 3. 2024, od 7. - 13. ure.

PROSIMO, POKLIČITE IN SE NAROČITE NA DAROVANJE KRVI

051/ 389 270 ali 051/ 671 147 ali 030/ 716 796

Krvodajalci se zdravljajo za zdravje, razmnoževanje ter splošno dobrobit vseh prebivalcev naših občin.

www.daruj-kr.si

BREZPLAČNA OBISVA

PREDSTAVITVE OBČINSKIH SVETNIKOV

Želi si več stanovanj za mlade

Peter Podlesnik je v občinskem svetu predstavnik Liste Vojke Jesenko. V svojem prvem mandatu si posebej prizadeva predvsem za to, da bi bila občina bolj naklonjena mladim.

MARJANA AHAČIČ

Štiridesetletni Peter Podlesnik, oče dveh fantov, z družino že vse življenje prebiva v Radovljici. Zaposlen je pri mednarodnem podjetju Saint-Gobain kot vodja prodajnega področja, prav zdaj pa zaključuje študij ekonomije. V prostem času se posveča Gasilskemu društvu Radovljica, kjer je predsednik, in rokometu, ki razveseljuje njegov športni duh.

Kakšne so vaše izkušnje v politiki in zakaj ste se odločili, da se boste potegovali za mesto v občinskem svetu?
Izkušnje imam predvsem z lokalnega vidika. Že na poklicni poti sem, kadar sem pri delu opazil, da se nekemu godi krivica, težko ostal tiho. To je običajno več stalo mene kot tistega, ki je izvajal krivico, pa vendar ob takšnih situacijah nikoli nisem in tudi nikoli ne bom pogledal stran. Moj vstop v politiko je bil predvsem splet okoliščin; če se ne bomo izpostavili in pokazali na izzive, ki jih občutimo, ne bomo nikoli ničesar spremenili na bolje.

Peter Podlesnik / FOTO: GORAZD KAVČIČ

Katere cilje boste v štirih letih skušali uresničiti kot občinski svetnik?

Že od nekdaj se trudim, da bi bilo radovljiško okolje prijazno za vse naše občane,

predvsem za šibkejšo skupino; zagovarjam napore mladih, ki šele začenejo svojo pot in želijo ostati doma. Zato sem kot predstavnik Liste Vojke Jesenko na te

teme še bolj občutljiv in me žalosti pomanjkanje volje, da bi ustvarili nove stanovanjske površine za mlade po dostopnih cenah.

Kateri je po vašem mnenju ta čas največji problem v občini?

Kot sem že poudaril, menim, da so trenutno največje težave v naši občini na po-

mesto – po že tako slabih cestah in povezavah.

Največjo težavo pa vidim v neprimerni ponudbi možnosti preživljanja prostega časa za naše mladostnike. V Radovljici in okolici namreč nimajo svojega prostora, kjer bi se lahko družili v zanje primernem okolju, niti jim ne ponujamo primernih prireditev zanje, kar zaradi

nim ravnem udeleževanju, od rekreacije pa vse do skoraj profesionalizma.

Bazenski kompleks je trenutno eden najlepših na Zgornjem Gorenjskem, pri čemer sam opažam predvsem pomanjkanje mladih uporabnikov te ponudbe. Želim si, da bi lahko bazen uporabljali predvsem naši občani, zaradi katerih smo ga tudi gradili, in to ne samo ob razpoložljivih terminih, ko ni zaseden z oddajanjem za tuje goste.

Kaj vam zaposluje prosti čas?

Prosti čas mi zaposluje predvsem družina, poleg družine pa ga, kar ga ostane, namenim moji drugi, gasilski družini. Poleg tega sem vpet tudi v razvoj mladih športnikov, saj se aktivno ukvarjam s sojenjem rokometnih tekem.

Življenjsko vodilo?

Saj veste, kako pravijo, kdo je gasilec – tisti, ki teče k nesreči, ko vsi drugi bežijo stran. Treba si je priznati, da skupaj zmoremo več in bolje.

»Že od nekdaj se trudim, da bi bilo radovljiško okolje prijazno za vse naše občane, predvsem za šibkejšo skupino; zagovarjam napore mladih, ki šele začenejo svojo pot in želijo ostati doma.«

dročju stanovanjske politike, ker je gradnja, ki se trenutno izvaja oz. dovoljuje, samo nadstandardna. Takšna pa ne zadovoljuje potreb in želja naših občanov. Veliko težavo vidim tudi v razločevanju med mestom in podeželjem: v Radovljici in Lescah se gradijo trgovine, proizvodnje, stanovanja ..., na podeželju pa se trgovine, pošte in podjetja zapirajo. Posledično se vsi, ki kar koli potrebujejo, morajo voziti v

pomanjkanja privede do dolgočasje in nato vandalizma na javnih površinah, posledično pa lahko tudi do kriminala.

Kaj je tisto, kar se vam zdi trenutno v občini dobro urejeno?

Predvsem imamo dobro urejeno turistično ponudbo, na žalost predvsem samo v mestu Radovljica. Poleg tega imamo veliko športnih površin, ki so namenjene različ-

Opozarja na neenakomeren razvoj

Matjaž Planinšek je bil pred dobrim letom dni prvič izvoljen v občinski svet, in sicer kot eden od treh predstavnikov Liste krajevnih skupnosti – LKS. Član sveta Krajevne skupnosti Lesce je že drugi mandat.

MARJANA AHAČIČ

Leščan Matjaž Planinšek bo čez nekaj dni dopolnil 52 let oziroma bo, kot pove, imel svoj 13. rojstni dan. Je poročen, z ženo imata dva najstniška otroka. Že skoraj 30 let je zaposlen v podjetju Kontrola zračnega prometa Slovenije, in sicer je območni nadzorni kontrolor zračnega prometa – vodja izmene in hkrati še namestnik vodje službe. Lahko bi se reklo, pravi, da je popolnoma predan poklicu, za katerega se ni šolal v uradnem šolskem sistemu. Njegova formalna izobrazba je namreč diplomirani ekonomist, pridobil jo je s šolanjem na Fakulteti za management.

Kakšne so vaše izkušnje v politiki in zakaj ste se odločili, da se boste potegovali za mesto v občinskem svetu?

Trenutno sem drugi mandat krajevni svetnik v svetu Krajevne skupnosti Lesce in prvi mandat občinski svetnik na listi LKS. Moj motiv za kandidiranje za svet KS in občinski svet je bila vedno

želja po pozitivnih spremembah v lastnem okolju. Od nekdaj zelo težko gledam probleme, ne da bi sodeloval pri rešitvah.

Katere cilje boste v štirih letih skušali uresničiti kot občinski svetnik?

V tem mandatu bom skupaj z drugima dvema svetnikoma LKS poskusil vplivati na politiko župana in občinske uprave in vplivati na odločit-

»Po mojem mnenju je ena večjih težav v občini neenakomeren razvoj v smislu stanovanjske gradnje.«

ve občinskega sveta na več področjih. V prvem letu smo opozorili na nekaj zadev z našo, drugačno osvetlitvijo. Rezultati so taki, kot so, očitno težko vplivamo na odločanje občinskega sveta, ko pa večina svetnikov brez težav in skoraj vedno sprejme predlagane sklepe ali pa se vzdrži glasovanja. Se pa po dobrem letu kaže, da smo vendarle imeli prav, četudi nas svetniki takrat niso podprli s pritiskom na zeleno

tipko. In to mi daje voljo za vztrajanje.

Delujem tudi v Odboru za varstvo okolja in urejanja prostora, kjer se srečujemo s številnimi OPPN, ki so v večini na področju Lesce, od koder prihajam. Potrebna je velika pozornost, da skušamo preprečiti določbe v teh dokumentih, ki bi v prihodnosti pomenile neprimerno gradnjo, ki smo ji bili priča v bližnji preteklosti.

Kateri je po vašem mnenju ta čas največji problem v občini?

Po mojem mnenju je ena večjih težav v občini neenakomeren razvoj v smislu stanovanjske gradnje. Neenakomeren razvoj na vseh področjih je oguljena fraza, ki jo uporabljajo praktično vse stranke in liste; ko obravnavamo osnutke občinskih prostorskih načrtov na občinskem svetu, se pa to prehitro pozabi.

Matjaž Planinšek / FOTO: GORAZD KAVČIČ

Strateški prostorski dokumenti navajajo, da se bo stanovanjska gradnja večinoma spodbujala na osi Lesce–Radovljica, kar pa vodi v neposredno centralizacijo vsega na

tej osi in dvig cen nepremičnin. Vse, kar se na tej osi gradi, je elitno ali nadstandardno, kar koli že to pomeni. Občinska uprava pa ne zna odgovoriti, kje bodo žive-

li naši mladi neelitni in standardni občani. Na primer: ker se prebivalstvo krepi v Lescah in Radovljici, trgovske verige nimajo interesa vlagati v trgovine v drugih delih občine. Ker imajo težave s kadri, je lažje zapreti trgovino, kot pa jo obnoviti. In tukaj občina nima druge moči, kot da ustvarja okolja, v katera se bodo priseljevali mladi in krepili kupno moč.

Kaj je tisto, kar se vam zdi trenutno v občini dobro urejeno?

Odvoz in zbiranje odpadkov.

Kaj vam zaposluje prosti čas?

Moj prosti čas zaposluje šport, predvsem kolesarstvo in smučanje, sem tudi modelar v aeroklubu ALC Lesce, kjer vodim modelarsko sekcijo.

Življenjsko vodilo?

Moje življenjsko vodilo se je skozi leta spreminjalo. Trenutno največ dam na to, da se izognem zdravstvenim težavam, da izkoristim vsak dan in dam nekaj družbi in okolju, v katerem živim.

KRAJEVNE NOVICE

Jubilej so praznovali dobrodelno

Le dober teden pred načrtovanim praznovanjem šestdesetletnice Prostovoljnega gasilskega društva Srednja Dobrava je Slovenijo prizadela vodna ujma. Krajem na desnem bregu Save je narava tokrat prizanesla, zato so gasilci najprej priskočili na pomoč v Begunjah in okolici, nato pa praznovanje izpeljali v nekoliko okrnjeni obliki. Del zbranih sredstev so podarili gasilskim kolegom na Koroškem.

MARJANA AHAČIČ

Prostovoljno gasilsko društvo (PGD) Srednja Dobrava je lani praznovalo 60. obletnico ustanovitve. V počastitev jubileja so sredi avgusta na igrišču za kulturnim domom na Srednji Dobravi pod šotorom pripravili veliko gasilsko veselico. V okviru praznovanja okrogle obletnice so dan pred osrednjo slovesnostjo organizirali tudi srečanje veteranov s tekmovanjem in slavnostno sejo. Na veselici pa so tudi formalno prevzeli novo motorno črpalko Rosenbauer Fox4, ki je bila sicer gasilcem za uporabo na voljo že vse leto.

Le dober teden pred okroglo obletnico PGD Srednja Dobrava so Slovenijo prizadele močne padavine in posledično velike poplave. Sicer jih na območju društva k sreči ni bilo, so pa bili gasilci napoteni na pomoč drugim društvom v zvezi, in sicer v Begunje, na Zgošo, v Globoko in Novo vas. Na pomoč so priskočili tudi pri polnjenju protipoplavnih vreč. Glede na veliko obremenjenost gasilcev v tistem obdobju in potrebo po pomoči tudi v drugih delih države pa so se

Predstavniki PGD Sr. Dobrava in prejemnik donacije iz PGD Prevalje s partnerico / FOTO: ARHIV PGD SREDNJA DOBRAVA

odločili, da odpovedo načrtovano gasilsko paradu.

»Zaradi velikega obsega poplav, posledične ogromne škode in dejstva, da se zaradi praznovanja nismo mogli tako aktivno vključiti v pomoč prizadetim, je odbor praznovanja sprejel sklep, da izkupiček veselice namenimo v poplavah prizadetim društvom oziroma gasilcem. Za donacijo smo si izbrali domače kraje enega od naših gasilcev, tako da smo se usmerili na območje Koroške,« je povedal namestni poveljnika Peter Pfajfar.

Da se prepričajo, da so izbrali res ustrezne prejemnike

donacij, so društva in gasilce, ki so jim namenili pomoč, tudi obiskali ter na podlagi videnega in pogovorov z domačini izbrali prejemnike donacije, so pojasnili. »Vreme se je do termina našega praznovanja vendarle umirilo in s tem pripomoglo k lažji izvedbi praznovanja in dobri volji obiskovalcev. Veselica je tako zelo dobro uspela,« so zadovoljni v društvu, ki se zahvaljuje vsem na prreditvah sodelujočim gasilcem in drugim, pa tudi krajanom in donatorjem.

Kot je še pojasnil Pfajfar, jim je po poplačilu vseh stroškov, povezanih s praznova-

Predstavniki PGD Sr. Dobrava in prejemniki donacije iz PGD Črna na Koroškem

/ FOTO: ARHIV PGD SREDNJA DOBRAVA

Na veselici so tudi simbolično prevzeli novo motorno črpalko in jo blagoslovili. / FOTO: PGD SREDNJA DOBRAVA

njem, uspelo z donacijami pomagati PGD Črna na Koroškem, ki je denar namenilo za urejanje poplavljenega gasilskega doma, gasilcu iz PGD Črna na Koroškem za sanacijo poplavljenega stanovanja ter gasilcu iz PGD Prevalje, prav tako za sanacijo poplavljenega stanovanja. »Donacije smo simbolično predali ob obisku novembra lani, vse skupaj ovekovečili na fotografijah in te vključili v redni letni koledar društva.«

V SPOMIN

Aleks Čebulj

(22. 3. 1929 – 21. 12. 2023)

Aleks Čebulj, starosta radovljiškega športa, se je rodil na Jesenicah kot drugi od štirih sinov Jožeta in Viktorije Čebulj. V predvojnem času, ko je imel komaj sedem let, sta sokolska telovadba in občudovanje športnih prireditev, ki jih je organizirala Železarna Jesenice, vplivala na Aleksovo odločitev, da bo svoje življenje posvetil športu. Vzljubil je alpsko smučanje in plavanje ter v poznejših letih treniral in tekmoval tudi v atletiki, športni gimnastiki in umetnostnem drsanju. Smučal je vse do 84. leta starosti, pri 92 letih pa je še vedno aktivno plaval. Šport ni bil edini motiv za njegovo poklicno usmeritev, saj ga je mikalo tudi slikarstvo. Odločil se je za šport in leta 1951 postal učitelj telesne vzgoje. Leta 1952 je odigral glavno vlogo v dokumentarnem filmu Draga Ulage in Ivana Marinčka Naučimo se plavati! Služboval je na osnovnih šolah v Mengšu, Poljčanah, Žirovnici in Radovljici. Leta 1958 se je preselil v Radovljico, kjer se je poročil z domačinko Mojco Sartori, in se takoj včlanil v TVD Partizan Radovljica. Spoznal je Telovadni dom z zastarelo telovadnico, v kateri je v letih 1961–1963 poučeval telesno vzgojo na osnovni šoli v Radovljici. Nato je bil zaposlen v Športni zvezi Radovljica, Telesnokulturni skupnosti Slovenije v Ljubljani in Projektivnem podjetju Planum Radovljica. V obdobju 1963–1984 je aktivno, s strokovnim in trenerskim delom, sodeloval pri Smučarskem klubu Radovljica in vzgojil številne uspešne tekmovalce, ki so na državnih, republiških in klubskih tekmovanjih posegali po vodilnih mestih. V zadnjih letih, do upokojitve leta 1989, je izkoristil priložnost in uspelo mu je uresničiti svojo mladostno željo. Kot zasebnik je začel slikati panoramske table in oblikovati prometno signalizacijo za smučarske centre. V svojem prostem času je rad risal, slikal in rezljal figure iz lesa ter ustvaril likovni opus, ki si zasluži javno predstavitev in strokovno oceno.

Aleks Čebulj je ob vsaki priložnosti poudarjal, da je bil nekdanji Sokolski dom, ki so ga po vojni preimenovali v Telovadni dom TVD Partizan Radovljica, njegov drugi dom. Sodeloval je pri večletni obnovi doma, katere rezultat je bila leta 1964 prenovljena telovadnica z garderobami, sanitarijami in centralnim ogrevanjem. Po dokončani obnovi doma je kot član Športnega društva Radovljica izmenično opravljal zadolžitve predsednika, tajnika in gospodarja. Poleg vodenja društva je ves čas, vse do jeseni 2015, prostovoljno skrbel za obnavljanje in vzdrževanje stavbe in zunanjih igrišč ter zagotavljanje čim boljših pogojev za delovanje uporabnikov telovadnice. Zavedal se je, da zadanih nalog in zadolžitev ne bi mogel uspešno opravljati brez zaupanja in razumevanja sodelavcev in sodelavk, članov upravnih odborov in vseh predsednikov društva, ki so se zvrstili od leta 1963 dalje. Za dolgoletno predano in strokovno delo je prejel številna priznanja, naštejmo le nekatera najpomembnejša: plaketa Stanka Bloudka za vaditeljsko in organizacijsko delo v alpskem smučanju

Aleks Čebulj / FOTO: TINA DOKL

(1974), zlata plaketa Smučarske zveze Slovenije (1975), priznanje Smučarske zveze Jugoslavije ob 50-letnici (1980) ter plaketa, medalja in pečat Občine Radovljica (1984, 2002 in 2021).

Po letu 1991 si je članstvo Športnega društva Radovljica z Aleksom na čelu zaman prizadevalo, da bi radovljiški Telovadni dom ohranil svoj dolgoletni status. V svojih prizadevanjih žal niso uspeli in dom je bil neslavno preprodan kot protivrednost za gradnjo športnega objekta v Ljubljani. Po dolgih desetletjih uspešnega delovanja je športni utrip Telovadnega doma dokončno ugasnil, leta 2014 pa je prenehalo delovati tudi Športno društvo Radovljica, ki je bilo naslednik vseh dotrdanjih športnih organizacij v mestu. S koncem delovanja Telovadnega doma in Športnega društva Radovljica se je zaključilo tudi dolgoletno poklicno in prostovoljno delovanje Aleksa Čebulja v športnem življenju Radovljice in okolice. V tistem času sva se začela pogosteje družiti in kljub razliki v letih sva sčasoma postala dobra prijatelja. Veliko sva se pogovarjala in prav ob vsakem pogovoru je izrazil spoštovanje in hvaležnost do žene Mojce, ki ga je kljub lastni bolezni nesebično negovala. Z ljubeznijo je govoril o hčerki Nini, vnukinjah Luciji in Lizi in svojih malih pravnukih. Leta 2016 sva sodelovala pri nastanku Spomenice Sokolskega doma v Radovljici ob njegovi 95-letnici, ki vsebuje tudi faksimilirani ponatis radovljiške sokolske spomenice iz leta 1933. Pri častiljivih 92 letih je Aleks v samozaložbi izdal knjigo 100 let Telovadnega doma v Radovljici 1921–2021. Delo je naletelo na zelo dober odziv v javnosti in med njegovimi športnimi prijatelji, ki se ga je iskreno razveselilo in bil nanj upravičeno ponosen. Večkrat je poudaril, da je ta knjiga njegova življenjska zapuščina, saj jo je posvetil spominu na dosežke generacij, ki odhajajo, in v spodbudo tistim, ki prihajajo. V zadnjem letu življenja mu je bolezen preprečila gibanje in to ga je prizadelo huje kot vse telesne bolečine. Tisti, ki smo ga pobilže poznali, mu želimo, da bi se tam, kamor je odšel, lahko prosto in neovirano gibal. Naj mu Nadoblačnik, kakor mu je rad pravil na tem svetu, nakloni to milost in svobodo.

Jure Sinobad

ZDRAVJE, PREJELI SMO

V SPOMIN

Mojca Arih

Mojca Arih, ali kot smo jo prostovoljci in prostovoljke Območnega združenja Rdečega križa Radovljica poimenovali – NAŠA MOJCA, nas je za vedno zapustila. Mnogo prekmalu. Z njenim odhodom je nastala velika vrzel v naših vrstah.

Mojca je bila prostovoljka v naši humanitarni organizaciji od leta 2003. Zaradi njene predanosti terenskemu humanitarnemu delu, izredne tankočutnosti do sočloveka in organizacijskih sposobnosti je bila že istega leta izvoljena za podpredsednico Območnega združenja Rdečega križa Radovljica. Našo organizacijo je zadnji dve leti zastopala v komisiji za socialo pri Rdečem križu Slovenije. Za svoje delo je lani prejela tudi občinsko priznanje, plaketo Občine Radovljica.

Prostovoljno delo na terenu, v domačem okolju, je bilo za Mojco vedno najbolj pomembno. Sokrajane poznaš, obiskuješ, spoznavaš njihove težave in stiske. To je bilo tudi Mojci vedno vodilo pri njenem terenskem delu. Dobro je vedela, kdo resnično potrebuje pomoč, prevoz do zdravnika ali morebiti samo prijeten klepet in družbo. Vedno si je vzela čas za sočloveka. Lahko da je zato tudi kdaj pozabila na svoje težave in opomine, da mora ob vsem delu paziti tudi na svoje zdravje.

Mojca, v imenu vseh, ki si jim tako predano stala ob strani takrat, ko so te potrebovali, in v imenu vseh prostovoljcev in prostovoljk Območnega združenja Rdečega križa Radovljica ISKRENA HVALA! Pogrešali te bomo, ostala boš v naših srcih.

Anica Svetina v imenu
RKS – Območnega združenja Radovljica

Tudi psihiatrična bolnišnica sodi v Radovljico

Dve komisiji je imel radovljiški župan v pomoč za prepričevanje države za investiranje v bodočo regijsko bolnišnico prav v Radovljici. Trenutno je ni, čeravno bi jo potrebovali.

Pred zadnjimi lokalnimi volitvami je od vseh strank in list le OO SDS podprla regijsko bolnišnico. Ker nas župan še ni vprašal, kaj smo s podporo imeli v mislih, se oglašamo z javno izjavo.

V januarjem županovem gradivu o pokrajinsko uravnoteženi in infrastrukturni enkratnosti lokacije Radovljica, predstavljenem ministrici za zdravje, je omenjena možnost njene povečave za 9.000 kvadratnih metrov.

Projekt regijske bolnišnice podpiramo s tem, da se ji priključi Psihiatrična bolnišnica Begunje. Če je pri regijski bolnišnici kaj tudi občinska razvojna želja, bi to morala biti okrepitev skupnostnih storitev na enem mestu, kar bi bilo skladno s svežim nacionalnim programom psihiatrije.

Županove napore za regijsko bolnišnico s središčem v Radovljici razumemo. Ne razumemo pa odsotnosti skrbi za občinski razvoj. V primeru regijske bolnišnice v Radovljici je to neprepoznavanje enkratne priložnosti za razbremenitev Begunj. Državi, bodoči pokrajini, občanom in krajanom s to podporo sporočamo, da nam je mar za razvoj občine in pozabljenih Begunj.

Kaj bi lahko bilo v izpraznjeni graščini? Od nje vodi pešpot do Poljč, kjer je bila 9. in 10. novembra 1990 v Centru za obrambno usposabljanje sprejeta zgodovinska odločitev o razpisu referendumu za samostojno Slovenijo. Blizu je Podvin, kjer so pisali prvo slovensko ustavo. Čez cesto je dom družine Avsenik. Že v sedemdesetih je Slovincem dajala up z nacionalno budnico Slovenija, od kod lepote tvoje.

Še marsikaj iz pestre in burne zgodovine Begunj, tudi razsežnost grajskega kompleksa, daje podlago za Muzej slovenske osamosvojitve. Begunje ga zaslužijo.

IO SDS RADOVLJICA,
ZANJ PREDSEDNIK
NEJC VOBONNIK

Brezplačno plavanje med počitnicami

Med zimskimi počitnicami imajo vse do nedelje, 25. februarja, otroci in mladi do 14. leta starosti v času, namenjenem za rekreacijsko plavanje, brezplačen vstop na radovljiško kopalnišče. Dopoldne bosta plavalcem olimpijski in terapevtski bazen vse dni na voljo od 9. do 12. ure, popoldne in zvečer pa od 19. (terapevtski) oz. 20. (olimpijski) ure do 21.30 ob delavnikih oziroma od 16. do 19. ure v soboto in nedeljo.

Izbira v dobro vseh

Monika Avsenik, ambasadorka letošnje akcije 40 dni brez alkohola, ki bo potekala do 30. marca, vir veselja in povezanosti najde v glasbi.

ANA JAGODIČ DOLŽAN

Slovinci si kljub vsem posledicam težko predstavljamo druženje brez alkoholnih pijač, je ob začetku 19. akcije 40 dni brez alkohola

varnost prometa, Zavod Med.Over.Net in NIJZ – v tokratni izvedbi pogled usmerjajo k talentom in darovom, ki so lahko vir veselja, vez z drugimi ljudmi in pomembna podpora posa-

drug drugemu dovolj, da se dobro počutimo.« Spodbujanju odgovornega odnosa do alkohola se je pridružila na povabilo Slovenske karitas. »Podpiram akcije, ki nas spodbujajo k temu, da

Alkohol v vsaki četrti družini

Po besedah Andreje Verovšek, moderatorke foruma Zasvojenost in pomoč na Med.Over.Net, se v Sloveniji z alkoholizmom spopada vsaka četrta družina. »Pri vprašanih na forumih se me najgloblje dotakne to, kako dolgo ljudje čakamo in ne poiščemo pomoči. Pogosto tako dolgo, da težave privedejo do ogrožanja materialnega stanja družine, žalostnih otrok, slabih ocen v šoli, depresije drugega starša, prijav na policiji zaradi nasilja, prometnih kazni zaradi vožnje pod vplivom alkohola, razpada družine in v najhujših primerih tudi smrti. Zato vse pozivam, naj ne čakajo in naredijo test tveganja na spletni strani brezalkohola.si ter na podlagi priporočil ustrezno ravnajo.« Čim prej se posameznik odloči za prenehanje uživanja alkohola, tem več je upanja za rešitev, se je pozivu pridružil generalni tajnik Slovenske karitas Peter Tomažič. »Karitas z materialno pomočjo pomaga več kot 40.000 gospodinjstvom, od tega pa se več kot 10.000 gospodinjstev spoprijema z resnimi težavami zaradi alkohola. Materialne in duševne stiske se ob tem samo še poglobljajo. K nam prihajajo svojci, ki jih želimo opolnomočiti, nudimo jim strokovna svetovanja,« je pojasnil.

Monika Avsenik in generalni tajnik Slovenske karitas Peter Tomažič / FOTO: GORAZD KAVČIČ

opozorila Karmen Henigsmann, predstavnica Nacionalnega inštituta za javno zdravje (NIJZ), na katerem ugotavljajo, da na tvegan ali škodljiv način vsaj enkrat letno pije vsak drugi Slovenec v starosti od 18 do 74 let, pri čemer so najvišji odstotki značilni za obdobje 18 do 24 let.

Organizatorji preventivnih aktivnosti – Slovenska karitas, Javna agencija RS za

mezniku, da se odloči za zmanjšano pitje alkohola. V vlogi ambasadorka k odkrivanju takšnih virov vabi občanka Radovljice, pevka, učiteljica in fotografinja Monika Avsenik. »Sama najdem vir za veselje in povezovalno v glasbi. Za dobro voljo brez alkohola lahko poskrbijo tudi šport, aktivnosti v naravi, izleti ..., predvsem pa ne smemo pozabiti, da smo ljudje sami lahko

smo boljša različica samega sebe. Če komu lahko odpremo nov pogled na pitje alkohola, je dobrodošlo, pa čeprav le za 40 dni. Ozaveščanje o problematiki je pomembno za razvoj naše družbe, saj posledic ne občuti le posameznik. Trpijo tudi svojci, alkohol lahko pusti brazgotine za vse življenje.« Kot je še pojasnila ambasadorka, želi nagovoriti zlasti mlajše generacije.

Nova programa za nosečnice

Center za krepitev zdravja, ki deluje v okviru Zdravstvenega doma Radovljica, z aprilom uvaja nova programa za nosečnice: Priprava na porod in starševstvo in Varna vadba za nosečnice.

MARJANA AHAČIČ

Center za krepitev zdravja v okviru programa ZDAJ aprila začne tečaj Priprava na porod in starševstvo, na katerega vabi bodoče mame in njihove partnerje.

Priprava na porod in starševstvo

»Nosečnost in čas po porodu je edinstvena izkušnja za žensko in vse, ki z njo sodelujejo. Pojavijo se vprašanja, strah in pričakovanja, kar je vse normalen odziv na neznano oziroma novo situacijo. Z željo, da bi dobili čim več odgovorov in da bi v tem obdobju uživali, organiziramo tečaj Priprava na porod in starševstvo in in vadbo Varna vadba v nosečnosti,« je pojasnila Simona Polajžar, vodja Centra za krepitev zdravja, ki deluje v Zdravstvenem domu Radovljica.

Tečaj Priprava na porod in starševstvo je namenjen nosečnicam v sedmem in osmem mesecu nosečnosti. Zajema pet srečanj, ki potekajo v živo v prostorih radovljiškega zdravstvenega

bo začela 8. aprila in bo potekala v dveh terminih: vsak ponedeljek od 16. do 17. ure in vsak petek od 9. do 10. ure v prostorih telovadnice zdravstvenega doma in telovadnici v Špor-

kom Priprava na porod in starševstvo.

Vodenje centra prevzela jeseni

Diplomirana medicinska sestra Simona Polajžar je vodenje radovljiškega Centra za krepitev zdravja prevzela jeseni.

»Hitro sem se vklopila v okolje in delo, ki zahteva veliko kreativnosti, prilagajanja in energije. Imam različne sodelavce različnih zdravstvenih profilov. S skupnimi idejami in timskim delom dobro poskrbimo za udeležence naših programov,« je povedala in posebej poudarila program Skupaj za zdravje, v okviru katerega udeleženci lahko spremenijo življenjski slog, pridobijo bolj zdrave navade in se seznanijo z dejavniki tveganja za razvoj številnih kroničnih bolezni, ki jih prinašajo nezdružljive navade.

Za tečaj Priprava na porod in starševstvo sta razpisani dve skupini, prva začne 4. aprila, druga pa 6. junija. Varna vadba v nosečnosti se bo začela 8. aprila in bo potekala v dveh terminih: vsak ponedeljek od 16. do 17. ure in vsak petek od 9. do 10. ure.

doma. Do poletja sta zaezdaj razpisani dve skupini, prva se začne 4. aprila, druga pa 6. junija.

Varna vadba v nosečnosti

Varna vadba v nosečnosti poteka pod vodstvom fizioterapevte. Na vadbo vabijo zdrave nosečnice v vseh obdobjih nosečnosti. Vadba se

tnem parku Radovljica. Pred prvim obiskom vadbe bodo v centru za krepitev zdravja za udeleženko organizirali tudi individualne posvete s fizioterapevto. Datumi in naslovi posameznih srečanj so objavljeni na spletni strani Zdravstvenega doma Radovljica, Center za krepitev zdravja, pod zavih-

ŠPORT, MLADI

Noro in nepozabno doživetje

Mladi športniki se morajo na poti k vrhunskim športnim dosežkom večkrat primerjati med seboj, za to pa ni boljšega okolja kot znotraj svetovne olimpijske družine. Leščanka Pavla Kavčič se je januarja kot predstavnica curlinga v mešani ekipi dvojic udeležila mladinskih olimpijskih iger v Južni Koreji.

MATJAŽ KLEMENC

Mladinske olimpijske igre (MOI) predstavljajo mladim športnikom enega izmed prvih večjih korakov na športni poti, je zapisano na uradni spletni strani Olimpijskega komiteja Slovenije. Namenjene so športnikom od 14. do 18. leta starosti. Prve poletne MOI je leta 2010 gostil Singapur, prve

Štefanom Severjem. Naše potovanje se je začelo na Letališču Brnik, od koder smo pet ur in pol leteli do Dubaja. Tam smo imeli štiri ure časa, nato smo do Seula leteli še osem ur in pol. Pot je bila dolga in precej naporna, še posebno zato, ker sem na drugem letu sedela ločeno od ekipe. Potem nas je čakala še štiriurna vožnja z avtobusom do mesta Gangwon.

»Zmagala sva na dveh tekmah, proti Ukrajini in Katarju, in se na koncu uvrstila na 16. mesto. Druge države v najini skupini so bile zelo močne, to so bile ZDA, Norveška in Švedska.«

zimске igre so bile leta 2012 v Innsbrucku. Letos so od 19. januarja do 1. februarja potekale v južnokorejskem mestu Gangwon. Tja je kot predstavnica curlinga v mešani ekipi dvojic odpotovala tudi 16-letna Leščanka Pavla Kavčič.

Je bila pot na drug konec sveta naporna? Na pot sem se odpravila s sotekmovalcem Maksom Omerzelom in trenerjem

Kako so bili organizirani treningi in tekmovanja? Nastanjeni smo bili v študentskem domu, od koder smo se do dvorane za curling dobrih deset minut vozili z avtobusom, ki je vozil vsakih 15 minut. Dvorana je bila tako lepa, prijetna in celo topla; o čem takem pri nas lahko samo sanjamo. Ko sem prvič stopila na led, sem od vznemirjenja dobesedno trepetala po vsem telesu. Občutkov, ko smo za-

Leščanka Pavla Kavčič je Slovenijo v Južni Koreji zastopala v curlingu. / FOTO: GANGWON2024.OLYMPIC.SI

čeli prvo tekmo proti Ukrajini, pa sploh ne znam opisati – razburjenje, trema, pričakovanja. Na srečo sva z Maksom to tekmo dobila, potem je bilo malo lažje.

Kako pa je bilo s končno uvrstitvijo? V curlingu dvojic je sodelovalo 24 držav, ki so bile razdeljene v štiri skupine. Mi-

dva sva tekmovala v skupini B. Zmagala sva na dveh tekmah, proti Ukrajini in Katarju, in se na koncu uvrstila na 16. mesto. Druge države v najini skupini so bile zelo močne, to so bile ZDA, Norveška in Švedska. Na koncu se je zlate kolajne veselila Anglija pred Dansko in ZDA. Lahko si predstavljate, kako v Slove-

niji težko čakamo prvo dvorano za curling, saj se moramo zdaj na prave treninge voziti približno tri ure daleč v Avstrijo ali Italijo.

Kako pa so tvojo napovedano odsotnost sprejeli na Gimnaziji Franceta Prešerna, kjer obiskuješ drugi letnik? Ta gimnazija je športno usmerjena, to pomeni, da podpira mlade športnike. Hodniki so polepljeni z velikimi plakati zelo uspešnih športnikov, kot sta Peter Prevc in Primož Roglič, ki so obiskovali to gimnazijo, zdaj pa uspešno zastopajo Slovenijo. Tudi razredničarka je moja udeležbo na MOI podprla in jo celo pospremila z navdušenjem. Sicer se je z naše šole teh olimpijskih iger udeležilo kar 15 dijakov od skupno 29 tekmovalcev.

Si kakšen zvezek vzela s seboj v Južno Korejo? Sem. Kadar grem na tekmovanja za več dni, in tokrat sem bila odsotna deset dni, vedno vzamem zvezke s sabo, s sošolko pa se dogovorim, da mi snov sproti pošilja. Po navadi mi uspe vse

prepisati sproti, tokrat pa, če sem iskrena, se je preprosto preveč dogajalo, da bi mi to uspelo. Vseeno sem večino snovi že nadoknadila.

Kakšni so sicer tvoji vtisi o Južni Koreji? Čisto me je navdušila, še posebno prebivalci, ki so vsi zelo prijazni. Mislim, da večina ne zna govoriti angleško, so pa znali vsi prostovoljci, ki so delali na olimpijskih igrah. Čeprav so si med sabo zelo podobni, sem se z nekaterimi spoprijateljila in jih poznam tudi po imenih.

Kaj ti je pa najbolj ostalo v spominu? Vse skupaj je bilo noro in nepozabno doživetje. Všeč mi je bilo čisto vse – dežela, njihova kultura, tudi hrana je bila dobra, druženje in spoznavanje drugih športnikov z vsega sveta, zamenjala sem nekaj dresov z drugimi reprezentantkami in veliko značk, nepozabni sta bili zaključna prireditev in zabava po njej. Skratka, vse je bilo enkratno in zelo sem hvaležna za to izkušnjo.

Mladi sekali po starem

Trije dijaki postojnske srednje gozdarske in lesarske šole, med njimi Peter Janežič iz Begunj, so prikazali, kako so njihovi predniki nekdaj sekali, klestili in lupili gozdno drevje.

CVETO ZAPLOTNIK

Dijaki Srednje gozdarske, lesarske in zdravstvene šole Postojna, ki se izobražujejo za poklic gozdarski tehnik, morajo v okviru poklicne mature poleg izpita iz slovenščine, tujega jezika ali matematike ter gozdarstva narediti še izdelek oziroma opraviti storitev. Trije dijaki

četrtga letnika, sošolci Peter Janežič iz Begunj, Jakob Jan iz Baške grape in Janez Eržen z Logaršč, so se odločili, da za »izdelek oziroma storitev« posekajo, oklestijo in olupijo drevesa tako, kot so to delali nekdaj, ko še niso poznali motornih žag in drugih sodobnih gozdarskih pripomočkov. Peter je za posek izbral tri drevesa v

gozdu Boštjana Dežmana v Gojzdecu nad hribom Sveti Peter nad Begunjami. Za delo po starem je priskrbel tudi staro orodje – žago amerikkanko, sekire, kline iz jesenovega lesa in lupilnike (»šepcarje«) in pridobil mentorja, 71-letnega Mirka Langusa iz Begunj, ki ima tudi veliko izkušenj z ročnim delom v gozdovih.

Zadnji januarski petek so dijaki v gozdu praktično prikazali delo po starem svojim sošolcem in učiteljem postojnske šole. Kot je povedal Leon Kernel, učitelj strokovnih predmetov na srednji

Dijaki so tri drevesa posekali, oklestili in olupili s staro gozdarsko tehniko in tri s sodobno. Pri tem so ugotavljali, da je bilo delo v gozdu nekdaj veliko bolj zamudno, kot je danes.

šoli in tudi predavatelj na višji šoli, njihovi dijaki smeji gozdarski tehnik v okviru poklicne mature kot izdelek (storitev) delajo kope, učne poti, lovske preže ... »Trije dijaki so letos predlagali, da bi se naučili, kako so v gozdu delali nekdaj. Njihovo pobudo sem podprl,« je dejal in dodal, da se je predstavitev udeležilo okoli 35 dijakov tretjega in četrtga letnika programa gozdarski tehnik.

Peter Janežič in njegov oče Emil

Dijaki Peter, Jakob in Janez so po starem, z žago amerikkanko, posekali tri drevesa, s sekuro oklestili veje in vse olupili z ročnim lupilnikom. Potlej so za primerjavo tri drevesa posekali in oklestili še z motorno žago, pri tem pa so ugotavljali, kako je bilo nekdaj ročno delo veliko bolj zamudno, kot je danes strojno. Razlika je očitna: »na roke« so za posek, kleščanje in lupljenje vsakega drevesa potrebovali od ene ure tričetrt do dveh ur, z motorno žago pa, brez lupljenja dreves, od deset do dvanajst minut. Njihov lokalni mentor Mirko Langus se je ob tem spominjal, kako je še kot otrok hodil z očetom v gozd in po-

magal vleči žago. »To je bilo veliko trpljenje, garanje,« je dejal in dodal, da so se prve motorne žage pojavile v petdesetih letih prejšnjega stoletja. »Tedad smo na dan posekali pet kubičnih metrov drevja, danes ga sodobni harvester tudi sto 'kubikov',« je dejal in poudaril, da sta bila ročni posek in spravilo lesa prijaznejša do narave in gozda, kot je današnji, sodobni način. Predstavitve »holcanja« po starem sta se udeležila tudi Petrov oče Emil ter Milka Močnik, ki živi v mežnariji na Svetem Petru. Milka se še spominja, da je bila tam, kjer so dijaki tokrat sekali, nekdaj senožen, v bližini pa so še vidne razvaline hleva.

Dijaka srednje postojnske gozdarske in lesarske šole (desno je Peter Janežič) med podiranjem drevesa, ob njiju lokalni mentor Mirko Langus

KULTURA

Srečanja na ogled v Galeriji Avla

Konec januarja so v Galeriji Avla Občine Radovljica odprli razstavo umetniških del slikarke Tanje Eržen Rotar in ustvarjalcev ateljeja Titanija z naslovom Srečanja. Razstava bo na ogled do konca februarja.

IVANKA KOROŠEC

Leščanki Tajni Eržen Rotar, profesorici likovne umetnosti in slikarki, je bilo risanje v veselje že od mladih nog. Znašla se je tudi, ko ni imela čopiča pri roki. Babica ji je potolkla zobotrebec in Tanja je lahko kar z njim ustvarjala. Uporabila je tudi koščke premoga ali rdeče prodnike in risala po skalah.

vpletla v svoje delo. Serija razstavljenih slik je pravi kolaž zgodb in izročil, ki zaokrožajo osebno rast, lasten pogled na svet, iskanje notranjega miru, ponižnosti in ljubezni do tega trenutka tukaj in zdaj. Slikarka se je zahvalila občini in županu, saj ji je v posebno čast, da ima tu možnost razstavljanja. »Rada bi se zahvalila vsem, ki ste priš-

Tanja Eržen Rotar / FOTO: IVANKA KOROŠEC

Njena pot je bila jasna že v osnovni šoli, ko se je udeleževala likovnih tečajev, ki so ji odprli vrata v svet ustvarjalnosti. Znanje je kasneje izpopolnjevala na Srednji šoli za oblikovanje in fotografijo, tečajih na Akademiji za likovno umetnost, slikarski šoli Sava Sovreta ter na likovni pedagogiki. Po študiju je v domači hiši v Lescah

li na odprtje, največja hvala pa mojim soustvarjalcem, ki spletajo v ateljeju Titanija čudovite trenutke. Razstavo sem poimenovala Srečanja, ker je to moja pot – spodaj na stopnišču so razstavljenе starejše slike, zgoraj pa nove, še nikoli videne. To so moja osebna srečanja z mojimi notranjimi svetovi. Po drugi strani pa so srečanja

Serija razstavljenih slik je pravi kolaž zgodb in izročil, ki zaokrožajo osebno rast, lasten pogled na svet, iskanje notranjega miru, ponižnosti in ljubezni do tega trenutka tukaj in zdaj.

ustvarila prostor, v katerem se lahko vsak izrazi skozi material, ki je na voljo in ki povezuje ljudi in ter spodbudi željo po lastni interpretaciji misli, predmetov in notranjih svetov.

Z nalezljivo radostjo je dokazala, da se z veseljem in predanostjo da premagati vse izzive. Postala je mamica, atelje pa je zaživel in zdaj lahko ponosno predstavi svojo uspešno likovno šolo. Na tej razstavi se namreč skupaj s svojo mentorico predstavljajo tudi ustvarjalci njene likovne šole: Julija Barbek, Tomaž Bohinjec, Kaja in Neca Cenček, Neža Klara in Zala Kralj, Nina Kramar, Zarja Manevski, Špela Pirnat, Naja Pretnar, Monika Ravninar, Elena Rogač, Špela Sfiligoy, Zala Soklič, Vlasta Srebotnjak, Laura Valand, Marija Verdir in Sofija Vervenko. Vedno so jo zanimali običaji in duhovnost, kar je spretno

tudi v našem ateljeju. Ta srečanja so mi še posebej pri srcu in postala so del mene, del mojega življenja, tudi moje družine.«

Župan je izrazil svoje navdušenje nad razstavo, še zlasti pa nad tem, da je slikarki uspelo ustvariti v Lescah to, kar malokdo lahko doseže, namreč da se v ateljeju zbira toliko ustvarjalcev. Na občini je bilo že mnogo razstav, toda še nikoli ni bilo na kakšni razstavi prisotnih toliko ustvarjalcev. Zaželel jim je še veliko uspeha in razstavo tudi uradno odprl. Mlade ustvarjalke ateljeja Titanija Julija Barbek, Laura Valand in Maša Eržen Rotar so otvoritveno slovesnost popestrile s klavirskimi nastopi.

Razstava bo na ogled do marca ob ponedeljkih, torčih in četrčkih od 8. do 15. ure, ob sredah do 17. in petkih do 13. ure.

Čas s harmoniko je čas zanjo

Harmonikarico Špelo Šemrl po uspešnem sodelovanju v šovu talentov na komercialni televiziji, kjer se ji je zmaga le za las izmuznila, pozna in občuduje občinstvo po vsej Sloveniji. Pred tem so bili nad njo navdušeni predvsem domačini z Lancovega, od koder je doma, in bližnje Radovljice, kamor je hodila v osnovno in glasbeno šolo in kjer je, vse odkar je kot deklica začela igrati harmoniko, res veliko nastopala.

MARJANA AHAČIČ

V glasbeno pripravnico se je vpisala že pri petih letih, pri sedmih se je začela učiti harmoniko pri profesorju Gašperju Primožiču, zdaj je dijakinja Gimnazije Jesenice in Konservatorija za glasbo v Celovcu. Spomladi jo na obeh šolah čaka matura.

Se spomnite, zakaj vas je kot deklico ravno harmonika tako prevzela?

Pa se res spomnim. Bil je dan odprtih vrat v Glasbeni šoli Radovljica, namenjen prihodnjim učencem, ki naj bi si ogledali, katerih instrumentov se je mogoče učiti. No, jaz se od tistega dne spomnim samo harmonike. Nič drugega mi od takrat ni ostalo v glavi ... Razen tega, da je v učilnici takrat poučeval Gašper Primožič, kasneje moj učitelj. Mami sem rekla, da hočem biti njegova učenka. Res ne vem, ali je bilo naključje ali samo sreča.

Harmonika je velik in težak instrument, sploh za majhno punčko, kakršna ste bili, ko ste začeli. Vas velikost instrumenta ni nič prestrašila?

Ah ne, tudi prva harmonika je bila majhna, ne le jaz ... Prehod na to, na katero igram zadnjih nekaj let, pa je bil res kar velik preskok. Dobila sem jo v osmem razredu, na začetku sem komajda videla čeznjo. Zdaj, po nekaj letih, pa je kar nekako postala del mene. Ko si jo nadenem, se fizično ne počutim čisto nič drugače, kot če sem brez nje. No, pa tudi stole imamo na voljo in igram sede, tako da se nimam kaj pritoževati.

Zakaj ste se odločili za gumbno harmoniko? Morda zaradi profesorja, ki je prav tako mojster klasične kromatične harmonike?

Začela sem s klavirsko, a je profesor že kmalu menil, da bi bila zame primernejša kromatična.

Običajno ljudje ločimo le dve vrsti harmonik, klavirsko in gumbno, pod katero razumemo t. i. frajtonarico ...

Tudi jaz sem na začetku poznala le ti dve verziji in bila zato prepričana, da mi profesor ponuja prav to, frajtonarico. Malo sem se začudila, ampak sem si mislila, da on že ve ... No, potem mi je razložil, za kaj gre, in zdaj

Špela Šemrl / FOTO: GORAZD KAVČIČ

vidim, da je gumbna harmonika, kromatična, res tista prava zame.

Kakšna je pravzaprav razlika s klavirsko harmoniko – razen očitnega, da ima ena gumbe in druga tipke?

V principu sta si enaki. Veliko harmonikarjev uporablja kromatično zato, ker so manjši – tako kot jaz, ki tudi nimam prav velikih rok. Pri kromatični harmoniki so gumbi stisnjeni na manjšem prostoru kot tipke na klavirski, zato je meni z gumbi lažje. Ton je pa pri obeh enak.

Kdaj vas je harmonika tako »zgrabila«, da je niste mogli več odložiti?

Tisto pravo strast začutiš, ko že nekaj znaš. Pri meni se je to zgodilo v šestem, sedmem razredu glasbene šole. Saj mi je bilo tudi pred tem super igrati, ampak šele takrat, se mi zdi, sem začutila, da je glasba nekaj, kar hočem početi vse življenje.

Kljub temu se po koncu osnovne šole in po končani osnovni glasbeni šoli niste odločili, da se posvetite zgolj glasbi, vzporedno ste namreč vpisani tako na Gimnazijo Jesenice kot na Konservatorij za glasbo v Celovcu.

Nisem si mogla predstavljati, da bi nehala igrati harmoniko ali da bi se je nehala učiti, zato sem se vpisala v Celovec. Moj profesor Gašper Primožič je tam zaključil akademijo in bil navdušen nad enim od tamdajših profesorjev, ki mi ga je priporočil. Šla sem do

njega, imela sva uro in res sva se odlično ujela, tako da o Ljubljani sploh nisem več premišljevala. Obenem pa sem si želela pustiti odprta vrata za vse možnosti in se zato vpisala še na jeseniško gimnazijo.

Koliko in kdaj sploh lahko vadite? Vemo, da je prav vaja osnova vsakega resnega ukvarjanja z instrumentom ...

Vsak prosti trenutek izkoristim za harmoniko. Včasih že zjutraj, takoj ko se zbudim in imam pred odhodom v šolo deset minut časa. Ali pa si rečem, da si bom vzela celo popoldne, da se popolnoma posvetim določeni skladbi ... Različno. Starši, ki me morajo vsak dan poslušati, znajo že veliko skladb na pamet ... (smeh) Predvsem pa: igranje harmonike zame ni nekaj, za kar bi rekla, da mi »jemlje čas«. To je čas zame. Takrat sem sama s seboj, sproščena, delam tisto, kar mi je všeč.

S sodelovanjem na odmevnem tekmovanju talentov ste tudi širši javnosti pokazali, da je harmonika »resen« instrument, na katerega je mogoče igrati prav vse vrste. So vas vrstniki zaradi harmonike kdaj zbadali?

Res je, ta stereotip, da je s harmoniko mogoče igrati samo narodnozabavno glasbo, sem vsekakor želela razbiti. Večina tistih, ki so me poznali že pred tekmovanjem, je vedela, kaj vse se igra na harmoniko – džez, tango, klasika, pop ... Številni drugi vedo zdaj, kar mi je

všeč. Ravno zadnjič je do mene prišla neka gospa in mi rekla, da je vedno mislila, da je harmonika samo za avsenike in slake, zdaj pa se je prav zaradi mojih nastopov na televiziji njeno mnenje o tem glasbilu popolnoma spremenilo. Kako vesela sem bila, zares!

Radi igrate tudi v harmonikarskem orkestru Glasbene šole Radovljica, ki ga vodi vaš profesor. Veliko vaših kolegov v orkestru tam igra že dolga leta, ob tem pa imajo svoje poklicne kariere na povsem drugih področjih. Kaj je tisto, kar človeka tako privlači, da se glasbi zaveže za vse življenje?

To mene – pa tudi druge glasbenike – pogosto vprašajo, pa ne vem, ali poznam odgovor. Glasba je nekaj, kar te preprosto privlači. Občutki, ki jih doživljaš, so, kot bi bil ... v drugem vesolju. Preprosto je dobro. Ko igramo skupaj, nas glasba pogoltne vase in čas kar gre ...

Vam je kakšna zvrst, obdobje posebno pri srcu? Kaj si zaigrate, kadar igrate samo zase?

Tudi to me ljudje radi vprašajo. Sem zelo univerzalen človek. Veliko stilov mi je zares in iskreno všeč, ker je vsak nekaj posebnega. Zelo rada igram tango, v katerem je toliko strasti, pa klasiko, te čudovite melodije, včasih mirne, drugič dramatične ... Pa tudi pop, zakaj ne, to je glasba današnjega časa. Veliko je je in veliko je dobre. Pa tudi do narodnozabavne nimam nobenih predsodkov.

KULTURA

Glasba je njen ventil

Dolgoletna prisotnost na glasbeni sceni je Nataša Vester Trseglav postavila v srca poslušalcev. Akademsko izobražena glasbenica se pripravlja na novo poglavje v svoji karieri.

NIKA TOPORIŠ

»Zelo težko opišem svoj glasbeni stil. Rada potujem med stili, nisem pristaš žanrskih okvirjev. Določene stvari se gibajo k šansonom, druge bolj k popevki s prizvoki džeza, kakšni komadi so bolj klasični.« je pojasnila Nataša, ki ima za leto 2024 velike načrte. Glasbenica je po poti glasbe prvič stopila v petem razredu, ko je začela obiskovati glasbeno šolo za klavir. »Zakaj klavir? Spomnim se, da smo imeli v šoli učitelja, ki nam je dovolil, da uporabljamo tisti ubogi šolski pianino. Inštrument sem res začutila, takoj me je zagrabil. Potem pa se je začel pravi proces, da sem prepričala starše, ki so želeli, da igram citre,« se je spominjala svojih umetniških začetkov. Od njene zadnje plošče Panta Rei je minilo že nekaj časa, zato obljublja, da bo to leto leto zaključkov in začetkov. Načrtuje izid nove plošče in tudi knjige z naslovom Vsi moji otroci. Oba projekta bosta osvetljevala temo minljivosti, ki je Nataši še kako poznana. Plošča bo združevala pesmi, ustvarjene v času žalovanja, tematiko pa bo opisala tudi v knjigi, v kateri bo delila svoje izkušnje izgube, faze žalova-

Nataša Vester Trseglav / FOTO: NIK BERTONCEJ

nja ter nasvete za okolico žalujočih. Po njenih besedah ljudje namreč večkrat ne vedo, kako se obnašati ob žalujočem. »Ne veš, kaj bi rekel, ne smeš primerjati. Včasih je dovolj, da nekdo tiho sedi zraven tebe, ti da objem in vedeti, da nisi sam.« Njeno glasbo lahko začutimo kot neke vrste izpoved in tudi sama je poudarila, da ji glasba služi kot terapevtski ventil. »Če ne bi bilo glasbe, bi zagotovo potrebovala zdravila,« je dejala. Njeno umetniško udejstvovanje pa

bo zasijalo tudi na odru, vendar je za zdaj predstava še zavita v tančico skrivnosti. Je pa Nataša mnogo več kot le izvrstna glasbenica. Je tudi mojstrica hipnoze in NLP tehnik, kar želi prenesti predvsem na mlade. »Eden od mojih ciljev je zagotovo ta, da hipnozo in NLP tehnike usmerim v mlade. Mnogi imajo težave s tremo, pomanjkanjem samozavesti in podobno, zato je ključno, da se naučijo meditacije, trenirajo možnosti, najdejo svoje cilje,« je

poudarila. Namen njene nedavno ustanovljene Hiše glasbe Nataša je tudi ta, da se s petjem in glasbo lahko srečajo tudi tisti, ki so že zapustili šolske klopi, ter se naučijo tehnik, s katerimi si krepijo samozavest. Ravno zato pripravlja tudi Dan za mlade, namenjen seznanjanju z različnimi tehnikami hipnoze in samonadzora, kolikor pa poznamo Natašo, ne bo manjkala niti dobra glasba ter morda tudi kristalne posode in kristalne vilice.

Svet pride k njej

UNESCO je 21. februar razglasil za mednarodni dan maternega jezika. Namen tega dneva je spodbujanje spoštovanja lastnega in drugih jezikov oziroma ohranjanje večjezičnosti ter jezikovne in kulturne raznolikosti.

IVANKA KOROŠEC

Materni jezik je jezik, s katerim nas prvič ogovori mama, in je tisti, v katerem spregovorimo svojo prvo besedo, zato mu rečemo tudi prvi jezik. Z maternim jezikom se najlažje izražamo, razmišljamo, pišemo, sanjamo in na splošno komuniciramo. O njem sem se pogovarjala s profesorico slovenskega jezika in književnosti Jerico Kapus iz Studenčic, ki slovenski jezik poučuje tujce. Beseda tujec zveni hladno, pravi, in pojasni, da raje

Določeni ljudje jezik vpijajo kakor gobe, spet drugi se na vse kriplje trudijo, vendar niso uspešni. Odvisno je od ravni, ki jo morajo doseči, od njihove motivacije, od naravnih danosti, od tega, ali je med nami prava kemija ... Faktorjev je nešteto.

Od česa je odvisna uspešnost poučevanja?

Učitelj mora v prvi vrsti biti Človek, ego mora vedno pustiti pred vrati šole, šele v drugi vrsti je strokovnjak. Po mojem mnenju učitelj si ali nisi, ne moreš se naučiti.

Jerica Kapus / FOTO: IVANKA KOROŠEC

reče, da slovenščino poučuje ljudi, ki so k nam prišli iz drugih držav. Obožuje svojo službo, saj ji ta omogoča tudi izobraževanja in izboljševanja kot kot osebi in kot učiteljici.

Kaj materni jezik pomeni vam?

Vsako leto mi pomeni več, vsako leto ga bolj spoštujem. Ravno sem se vrnila s potovanja na Malti. Narod na tem majhnem otoku so v zgodovini večkrat izbrisali z obličja sveta. Slovencev niso nikoli. Ni čisto realna primerjava, a se mi je ob spoznavanju druge zgodovine utrnilo, da smo res trdoživi – kot narod in kot jezik.

Kakšne so vaše izkušnje s poučevanjem?

Nimam veliko opravka z učenci in dijaki. Nekaj malega sem delala na osnovni šoli v Lescah, zdaj delam v okviru ljudskih univerz. Otroci so simpatični, vendar s šolskim sistemom nisva najbolj kompatibilna, saj je v mojih očeh trd in okostenel. Delo z odraslimi je drugačno, tu nisi samo učitelj, marsikomu si prvi Slovenec, s katerim imajo stik, nekemu si zaupnik, spet z drugim rešujemo čisto prave življenjske stiske, se šalimo, predstavljamo svoje kulture, kulinariko, učimo drug drugega. Vedno pravim, da meni ne bi bilo treba potovati, da svet pride k meni.

Najboljši učenec je tisti, ki je motiviran. To je idealna kombinacija, vendar žal v realnem življenju velikokrat ni tako. Velikokrat žongliramo, improviziramo, delamo vse, da se vsi v skupini nekaj naučijo. Moraš biti motivator: tudi odrasli potrebujejo spodbudo pri učenju, potrebujejo pohvalo ob napredku. Učenec je učenec – ali ima 10 ali 50 ali 70 let.

Se vam zdi, da besedni zaklad postaja revnejši zaradi sodobne tehnologije?

Ne bi kar na prvo žogo krivila sodobne tehnologije, saj nam ta lahko prinese veliko novih znanj. Ljudje s(m)o se pozabili pogovarjati, veliko lažje nam je, če urejamo stvari s sličicami, postali smo leni. Vsi imamo izbiro, kaj bomo počeli na spletu: če izberemo poneumljajoče zadeve, bomo pač vedno bolj neumni.

S čim se še ukvarjate?

Hobi, ki mi vzame največ časa, sta moji ljubljene psički: Diva in Lady. Prav tako nekaj časa namenjam delovanju v društvu gluhih in naglušnih Auris Kranj.

Kaj koristnega lahko naredimo za jezik?

Najpomembnejša sta ljubezen in spoštovanje. Če pogledamo v zgodovino, vidimo, da so največ naredili za jezik ravno tisti, ki so ga ljubili.

Prešerno za Prešerna

Tudi letos je Baročna dvorana Radovljiške graščine gostila občinsko proslavo ob slovenskem kulturnem prazniku.

NIKA TOPORIŠ

V petek, 2. februarja, je bila Baročna dvorana rezervirana za umetniško poslastico, proslavo ob kulturnem prazniku, ki so jo organizirali Občina Radovljica, Območna izpostava Javnega sklada RS za kulturne dejavnosti Radovljica in Glasbena šola Radovljica. Dogodka sta se udeležila tudi župan Ciril

Globočnik in poslanka državne zbornice Alma Intihar. Za humoristično obarvan program, ki je letos potekal v obliki improvizacije, sta poskrbela Gašper Stojc in Nika Brgant. Prešerno na čast je s svojimi recitacijami program obogatil Juš Milčinski, igralec, gledališki pedagog improvizator, voditelj, ki ga je javnost spoznala predvsem pri

vodenju Malih sivih celic. Milčinski, katerega dedek je bil Fran Milčinski - Ježek, njegov oče pa je režiser Matija Milčinski, je z recitacijami Prešernovih del Ne bod' mo šalobarde!, Sila spomina in Magistrale poskrbel, da je pesnikova umetnost zares zaživela. Svoje spretnosti je tudi tokrat pokazal Harmonikarski orkester, ki je izvedel skladbe

Mali ekspresni vlak, Pawel in Gawel, Kanarček v Parizu in skladbo Monti, ob kateri se je s svojim violončelom pridružila tudi solistka Kristina Kralj. Da pa je dogodek potekal tako v prešernem vzdušju kot tudi okolju, je poskrbel ljubiteljski slikar Miroslav Pengala, ki je ustvaril portret Franceta Prešerna, s katerim je bil obogaten sam oder.

Gašper Stojc in Nika Brgant sta poskrbela, da je bil dogodek vse prej kot dolgočasen. / FOTO: GORAZD KAVČIČ

Harmonikarski orkester Glasbene šole Radovljica / FOTO: GORAZD KAVČIČ

PRAZNOVANJA

Tudi na podeželju počastili dan kulture

Članice Društva žensk z dežele so pripravile prireditev z naslovom Pisana in govornica beseda ter priložnostno razstavo ročnih del.

MARJANA AHAČIČ

Članice Društva žensk z dežele občine Radovljica so v ponedeljek, 5. februarja, v domu Športnega društva Ljubno počastile slovenski kulturni praznik. Pripravile so prireditev, ki so ji dale naslov Pisana in govornica beseda.

Članice, ki so večje pripovedovanja zgodb in pesmi, so se občinstvu predstavile z govornico besedo, pripravile pa so tudi manjšo pri-

ložnostno razstavo ročnih del.

»Na prireditvi se nam je pridružil tudi župan Občine Radovljica Ciril Globočnik, ki je s spodbudno besedo članicam društva dal potrditev, da njihovo delo ne sme v pozabo in se mora prenesti na mlajše,« je povedala predsednica društva Marija Fister.

»Bilo je prijetno in lepo, zato upamo, da se ob priložnosti zopet srečamo,« je ob koncu misli zbranih povzela Marija Fister.

Prireditev ob slovenskem kulturnem prazniku so članice društva pripravile v domu ŠD Ljubno. / FOTO: ARHIV DRUŠTVA

Počuti se življenjsko

Nedavno je svoj 105. rojstni dan slavila Albina Žilič, soproga pokojnega znanega radovljiškega zdravnika Marjana Žiliča. Ob visokem jubileju ji je prišel voščiti tudi župan Ciril Globočnik.

NIKA TOPORIŠ

»Življenjsko,« je na vprašanje, kako se trenutno počuti, odgovorila Albina Žilič, najstarejša stanovalka Doma dr. Janka Benedika Radovljica, ki je pred kratkim praznovala 105. rojstni dan. Rojena je bila leta 1919 na Velikem Mlačevem pri Grosupljem očetu Mihiu in mami Alojziji, poleg nje pa so družino bogatili še sorojenci – trije bratje in dve sestri. Kljub prvotni želji postati učiteljica je njevo življenje zaznamovala poklicna pot medicinske sestre. Med vojno je spoznala svojega življenjskega sopotnika, zdravnika Marjana Žiliča, ki se ga kljub pešanju spomina še vedno dobro spomni. »Bil je čudovit človek,« je dejala in se spominjala njunih skupnih potovanj. Po letih življenja v Karlovcu in Pulju sta leta 1956 zgradila svoj dom v Radovljici. »Bila sva v Rusiji pa Italiji in na severu,« je pojasnila Albina.

Zadnjih osem let je Albina stanovalka Doma dr. Janka Benedika Radovljica, kjer za-

Albini Žilič je bila torta za sto pet let veliko bolj všeč kot šampanjec. / FOTO: GORAZD KAVČIČ

njo lepo skrbijo. Tudi na njen zavdanja vreden jubilej so ji pripravili presenečenje – torto, obiskala pa sta jo tudi župan Ciril Globočnik in direktor doma starostnikov Alen Gril. »Vedno je bil vesel, skrbela je za vrt, živela aktivno življenje. Imeli smo tudi psa in mačka. Zdravo se je prehranjevala, z očetom

pa sta se dobro razumela,« je Albinino življenje v najboljših letih opisal njen sin Andrej. Andrej in njegova hči Tjaša, Albinina vnukinja, jo večkrat obiščeta in tudi na praznovanju, ki so ji ga pripravili v domu, nista manjkala. Častitljiv jubilej so zbrani poleg torte izkoristili tudi za požirek ali dva šampanjca, ki

pa Albini ni bil najbolj pogodu. »Kisel je,« je dejala in ga hitro zamenjala za sok. Njeni prikupni komentarji so nasmejali vse zbrane, ki so poskrbeli, da je Albinino praznovanje potekalo v znamenju šopkov, bolj pa jo je razveselila rojstnodnevna pesem, ki so jo zbrani zapeli slavljenci na čast.

Anžkova Ivanka

Prejšnji mesec je Ivanka Koselj iz Poljč praznovala svoj 95. rojstni dan. Bila je srečna, ko je svoj jubilej praznovala pri Avseniku v družbi hčerke, sosedov, prijateljev in sorodnikov.

IVANKA KOROŠEC

Rodila se je 22. januarja 1929 pr' Anžku. Bila je edinka, od mladih nog je morala trdo delati. »Imeli smo majhno kmetijo, tolikšno, da se od nje ni dalo preživeti,« pripoveduje. »Ata je hodil na Lancovo k Derniču delat na žago, mama je doma gospodinjala. Starši so bili strogi, nič kaj dosti se nisem igrala z drugimi vaškimi otroki. Takoj, ko sem prišla iz šole, sem morala delati. Če drugega ne, pa kure pasti, da ne bi pohodile posevkov na njivi za hišo. V hlevu smo imeli dve ali tri krave in gnala sem jih na pašo v gmajno, knjigo sem vzela s seboj, da sem se sproti učila. Ker pri hiši nismo imeli vprežne živine, so nam za oranje in za prevoz pomagali sovaščani, to pa smo morali odslužiti z delom.«

Hotel gospe Šturm

Iz svojih mladih let se spominja hotela, ki je stal tam, kjer je zdaj Nato center. »Bil je last gospe Šturm. Turisti so prihajali od vsepovsod. Ko sem bila z mamó na polju, sem jih vsa radovedna

opazovala, ko so špincirali po cesti. Gospa je bila strašno bogata, imela je svoja polja in svoje hleve, za potrebe svoje kuhinje je po vasi pokupila vse piščance in zelenjavo. A gospa se ni dosti 'merkala', ljudje so delali po svoje, morala se je zadolžiti in vse je prišlo h kraju. Že pred vojno so ji vse vzeli. Med vojno pa je bila tam nastanjena vojska, oficirji in generali.«

Med službo in domom

Petnajstletna je šla delat v Sukno. »Ata je zgodaj umrl, saj je delal vse zime na mrazu, tam na žagi ob Savi.« Rodila je hčerko Marjano. »Ko je bila stara štiri leta, je umrla še mama in tedaj sem odprodala živino, saj sama nisem mogla kmetovanja nadaljevati.«

Za pomoč pri skrbi za hčer je našla Hercegovko Darinko, ki je delala v Elanu. Uredili sta si tako, da sta delali izmenično dopoldan in popoldan, da je imela hčerka zagotovljeno varstvo.

»Enkrat je Darinka šla domov in takrat sem kar tri mesecev delala v nočni izmeni. Ko se je vrnila, je

kmalu za njo prišel še njen mož, čez en teden njena sestra, nato še brat. Nekaj časa so živeli vsi tukaj, v naši stari hiši. V naši majhni kuhinji smo imeli 'šporhet' na drva, in ko sem prišla s 'ših-ta', nisem imela kje skuhati, ker nas je bilo toliko. Darinko sem dala na razpolago drvarnico, da sta si z možem tam uredila hišico, ki še danes stoji, a so zdaj v njej drugi. Ostali njeni sorodniki pa so se sčasoma razselili drugam.«

Ohod v Nemčijo

Leta 1966 je Ivanka dobila priložnost za zaposlitev v Nemčiji. Preselila se je v Frankfurt in malo kasneje vzela k sebi še hčerko; Marjana je v Poljčah dokončala četrti razred.

Delala je v firmi za predelavo mesa v obratu, kjer so izdelovali klobase in druge mesne izdelke. Živeli sta v sobi s souporabo kuhinje, ki so jo uporabljali tudi drugi tuji delavci, čez nekaj let pa je Ivanka dobila socialno stanovanje, kamor sta se preselili. Zamenjala je tudi službo, delala je v velikem skladišču na debelo, kjer so

Ivanka Koselj s hčerko Marjano / FOTO: OSEBNI ARHIV

si kupci lahko blago pred nabavo ogledali. Tam je čistila razstavni prostor in pisarne. Poleg službe je pospravljala in čistila tudi stanovanja. Zaposlena je bila do svojega šestdesetega leta. Potem se je preselila k hčerki v bližino Rosenheima.

Nova hiša v Poljčah

Vmes se je odločila, da staro hišo in hlev v Poljčah podrejo in na njenem mestu postavijo novo. »Mudilo se ni, leto za letom se je po malo delalo. Gradnjo sem oddala mojstru, da je vse organiziral. Na leto sem imela šest tednov dopusta. Od gori sem prišla utrujena, tu me je čakalo še več dela! Pri 'cimpru' pa se je zataknilo, tako da sem mo-

rala dopust podaljšati. A ko je ostreje stalo, sta minili komaj dve uri, da je bila strešna opeka na njem. Polovica Poljč je prišla, vsi sosedje so pomagali.« Za sosedje ima sploh samo dobre besede, z vsemi je v dobrih odnosih, radi ji pomagajo, kadar kaj potrebuje.

»Nova hiša je bila sezidana in na novo opremljena, a 1991. leta je bila v Sloveniji vojna, nismo vedeli, kaj bo. Ko so se razmere uredile, sem prišla domov. A tudi tukaj nisem mogla nehati delati, zato sem nekaj let čistila pri Avseniku.« Za hišo si je uredila velik vrt, kjer še zdaj prideluje vso zelenjavo. Medtem se je tudi hči upokojila in veliko časa živi pri mami. Obe pa sta še

prijavljeni v Nemčiji in imata tam tudi svojega zdravnika. »Hvala Bogu, da ga ne potrebujem dosti,« se posomeje Ivanka.

Nikoli brez dela

Tako zdaj že 30 let živi v rodni Poljčah. »Vedno sem mislila, da ne smem biti brez dela. Še danes stalno delam ... Vsak dan kuham, operem, zlikam, pometam, pomijem. In četudi je hčerka včasih v Nemčiji, si vseeno prav vsak dan pripravim kosilo. Zdravje mi kar dobro služi, le noge mi nagajajo. A kljub temu grem vsak dan, če je lepo vreme, na sprehod, s palicama grem na 'Bvata'. Če le en dan ne grem, že čutim. Čeprav se gibljem po kuhinji in grem po stopnicah gor in dol, je čisto drugače, ko hodim zunaj. Tako se počutim mnogo boljše.«

Ko je prišla iz Nemčije, si je nabavila tri psičke kodre, kasneje pa mešančka, ki je bil pri hiši kar 17 let. Zdaj pa sta ji v veselje dva mačka. Zelo rada veze. V Nemčiji za tako ročno delo ni bilo časa, po vrnitvi pa se je posvetila vezenju in kvačkanju. »Naučila sem se kar sama. Ko naredim en prt, že začnem delati drugega. Pozimi vezem več, poleti pa je več dela zunaj. Pri ročnem delu se prav spočijem. Za vezenje imam očala in lučko, da oči ne trpijo. V Nemčiji sem si nakupila tudi knjige o ročnih delih. Če imaš veselje in voljo do dela, ti lahko vse uspe.«

ZANIMIVOSTI

Zaznamovali so praznik kulture

Zgornjegorenjsko območno združenje veteranov vojne za Slovenijo je tudi letos ob kulturnem prazniku pripravilo tradicionalni pohod v Prešernovo Vrbo. Slavnostni govornik na slovesnosti, ki so jo v sklopu pohoda pripravili pri Prešernovem spomeniku na Bledu, je bil antropolog Dan Podjed.

MARJANA AHAČIČ

Že od pol sedmih zjutraj so se na praznični dan pri Srednji gostinski in turistični šoli v Radovljici začeli zbirati prvi pohodniki.

vil blejski župan Toni Mežan, glavni govorec na slovesnosti pa je bil antropolog Dan Podjed. »V svojem nagovoru je zelo zanimivo spregovoril o prednostih in slabostih digital-

pot v Vrbo. »Lepo je bilo videti kolono 270 pohodnikov, ki se je vila po polju proti Vrbi, pred njimi pa je v vetru vihrala slovenska zastava in prapori,« so bili zadovoljni organizatorji pohoda.

Slovesnost na Bledu, v ozadju blejski župan Toni Mežan, antropolog Dan Podjed in predsednik OZ VVS Zgornja Gorenjska, ki je bil organizator pohoda, Janez Koselj

/ FOTO: VVS ZG. GORENJSKA

Pohodniki iz vse Slovenije

»Iz vse Slovenije so prišli. Pred odhodom na približno 12 kilometrov dolgo pot jih je pozdravil in jim zaželel srečno pot radovljiški župan Ciril Globočnik,« je v imenu organizatorjev dogajanje povzela Ana Miler.

Kolona z nekaj čez dvesto pohodniki je, tokrat že 22. leto zapored, z zastavo in prapori veteranskih in drugih združenj ob osmi uri krenila skozi Radovljico in Lesce na Bled, kjer sta jih pri Ledeni dvorani čakala praznični krof in čaj,« je opisala prvi del poti.

Slavnostni govornik Dan Podjed

Ob pol enajstih dopoldan je bila pri Prešernovem spomeniku na Bledu praznična proslava. Zbrane je pozdra-

nih tehnologij. Zelo lep kulturni program so izvedli učenci Osnovne šole Josipa Plemlja z Bleda, mentorica jim je Meta Pazlar, in mladi harmonikar Oskar,« je še pojasnila.

»Lepo je bilo videti kolono 270 pohodnikov, ki se je vila po polju proti Vrbi, pred njimi pa je v vetru vihrala slovenska zastava in prapori.«

Po proslavi se je pohodnikom, ki so prišli iz Radovljice, pridružilo še okoli sedemdeset novih in v lepem, sončnem in toplem vremenu so skozi Piškovco nadaljevali

Druženje tudi po koncu pohoda

Po prihodu v Vrbo so se prapori razvrstili ob slavnostnem odru, veteranska delegacija, v kateri so bili predsednik združenja Veteranov vojne za Slovenijo Ladislav Lipič, nekdanji predsednik Janez Pajer in predsednik območnega združenja VVS Zgornja Gorenjska Janez Koselj, pa so k Prešernovemu spomeniku položili venec.

Po proslavi v Vrbi sta jih na izhodišču, v srednji gostinski in turistični šoli, čakala zaslužena malica in klepet z znanci, s katerimi se nekateri srečujejo le na tem pohodu, je še povedala Ana Miler. »Da tako preživeti dan kulture udeležence bogati in osrečuje, potrjujejo premnogi, ki se vedno znova in znova, vsako leto 8. februarja, vračajo na to pot.«

Pohodniki se približujejo Vrbi. / FOTO: VVS ZG. GORENJSKA

Peš so šli v Vrbo

Med številnimi pohodniki, ki so se ob letošnjem kulturnem prazniku peš odpravili proti Prešernovi Vrbi, so bili tudi Ljubenci. Pohod so prvič organizirali pred dvaindvajsetimi leti.

MARJANA AHAČIČ

Gasilci iz Ljubnega so prvi pohod v Vrbo, posvečen kulturnemu prazniku, organizirali pred dvaindvajsetimi leti. Udeležba je bila takrat skromna – na tri ure in pol trajajočo pot se je podalo le sedem pohodnikov, a se je število udeležencev iz leta v leto povečevalo; največ doslej jih je bilo 42. »Krenili smo ob vsakem vremenu in tako doživeli vse mogoče vremenske razmere, večina pa je bilo lepo,« je v imenu organizatorjev povedal Mitja Mladenovič.

Pohodniki so tako gasilci kot drugi krajanji, ki jim je hoja v užitek, je še pojasnil. Že vrsto let se jim na poti pridružijo tudi prijatelji z območja krajevne skupnosti Brezje. Letos jih je bilo tako skupaj trideset.

Na koncu poti, pri cerkvi sv. Marka v Vrbi, se vsako leto srečajo s prijatelji pohodniki iz Podnarta, Dobrave, Kamne Gorice in Lancovega. »Malo poklepeta, si

Pohodniki pred cerkvijo sv. Marka / FOTO: PGD LJUBNO

izmenjamo vsebino 'floharič' in se udeležimo proslave. Sledi kosilo in vrnitev domov. Vedno imamo lep dan

in priložnost, da se spomnimo ter počastimo našega največjega pesnika,« je še povedal Mladenovič.

Akcijski modeli 4ALL
Ponudba za vse

Za vse, ki od avta pričakujejo več in na cesti potrebujejo zanesljivega sopotnika. Preverite ponudbo bogato opremljenih modelov Volkswagen 4ALL, z velikimi prihranki. Več na Volkswagen.si.

Emisije CO₂: 196–0 g/km. Kombinirana poraba goriva: 8,6–0 l/100 km. Emisijska stopnja: EURO 6. Emisije NOx: 0,0416–0 g/km. Število delcev: 0,0074–0,0000 x 10¹¹. Ogljikov dioksid (CO₂) je najpomembnejši toplogredni plin, ki povzroča globalno segrevanje. Emisije onesnaževal zunanega zraka iz prometa pomembno prispevajo k poslabšanju kakovosti zunanega zraka. Prispevajo zlasti k čezmerno povišanim koncentracijam prizemnega ozona, delcev PM₁₀ in PM_{2,5}, ter dušikovih oksidov. Nekatera prikazana oprema je na voljo opcijsko. Slika je simbolna.

INTEGRAL AVTO d.o.o. Jesenice

Cesta maršala Tita 67, 4270 Jesenice

telefon: 04 / 58 33 372, 58 33 373

info@integral-avto.si, www.integral-avto.si

ŠPORT

Peter Prevc še do konca sezone

Peter Prevc, ob Primožu Peterki najuspešnejši slovenski smučarski skakalec, je sporočil, da se bo po koncu letošnje sezone poslovil od smučarskih skokov. Na zadnji tekmi poljske turnee v Zakopanah se je na posamični tekmi uvrstil na dvajseto mesto. Odlični drugi je bil z ekipo, v kateri so bili še Kos, D. Prevc in Lanišek. Na svetovnem prvenstvu v poletih v avstrijskem Kulmu je v težavnih razmerah v tretji seriji napravil visoko uvrstitev in bil na koncu 26., a je nato na ekipni tekmi dodal še eno odličje v zbirko medalj z velikih tekmovalanj. Ekipa, v kateri so bili še Kos, D. Prevc in Zajc, je suvereno osvojila zlato. Februarja je Willingenu zasedel 20. in 13. mesto. Tekme v olimpijskem Lake Placidu v Ameriki je izpustil.

Deveti v svoji najmočnejši disciplini

Nové Město na Češkem je letos gostilo svetovno prvenstvo v biatlonu. Začelo se je z mešano štafeto; v slovenski ekipi so bili poleg Jakova Faka še Miha Dovžan, Polona Klemenčič in Anamarija Lampič. Slovenska četverica je po slabši prvi predaji na koncu osvojila deveto mesto. Fakova prva samostojna disciplina je bil sprint. Od desetih strelav je enkrat zgrešil in bil na koncu na 27. mestu. Sledila je zasledovalna tekma, kjer je bil trikrat nenatančen in je bil na koncu 24., nato pa Fakova najljubša in hkrati najmočnejša disciplina, 20-kilometrski razdalja. Tekmo je odtekel in odstreljal z odliko. Od dvajsetih strelav zgrešil zgolj enega v drugi seriji stoje in tekmo končal med deseterico, na devetem mestu. O zadnjih treh tekmah pa v naslednji številki.

ŠPORTNO PLEZANJE

Sredi marca bo tekma v Radovljici

Športno plezalni odsek (ŠPO) Radovljica v soboto in nedeljo, 16. in 17. marca, v telovadnici Osnovne šole A. T. Linhart organizira četrto tekmo Zahodne lige za plezalce iz zahodne Slovenije. Pomerili se bodo v balvanskem plezanju na devetih postavljenih balvanih, in sicer v petih starostnih kategorijah, od cicibanov do kadetov. Vsak tekmovalac bo imel okoli dve uri časa in največ deset poskusov za posamezni balvan, tekmovalje pa je namenjeno predvsem začetnikom in tistim, ki niso v vrhu državnega prvenstva. Obiskovalci si bodo tekmo lahko ogledali s tribun v telovadnici. Poskrbljeno bo za osvežilne ter tople napitke, postavljena bo stojnica s sveže pečenimi palačinkami. Tekmo so z donacijami podprla različna podjetja iz okolice, pri izvedbi pa bo pomagalo veliko prostovoljcev. Več informacij o tekmovalju lahko najde na spletni strani društva spo-radovljica.si.

Za uvod v Šenčurju in Škofji Loki

Športni plezalci so leto začeli v Zahodni ligi. Prva tekma je bila v Šenčurju, tekmovali pa so v težavnosti. Poblizje pogledimo uvrstitve plezalk in plezalcev Športno plezalnega odseka Radovljica med deseterico po kategorijah. Mlajše cicibanke: 7. Iva Mikanovič; mlajši cicibani: 2. Jakob Fonda, 9. Ožbej Zupan; starejše cicibanke: 5. Jera Arh, 7. Mina Tomažin, 8. Gaja Kovačič; mlajše deklice: 4. Lara Štremfelj, 9. Mina Budkovič; mlajši dečki: 1. Tibor Mohar. V Škofji Loki je bila tekma na balvanih. Mlajše cicibanke: 6. Zala Mordej; mlajši cicibani: 8. Jakob Fonda, 9. Ožbej Zupan; starejše cicibanke: 6. Nina Rodman, 10. Pika Manfreda; mlajši dečki: 2. Tibor Mohar; mlajše deklice: 6. Lara Štremfelj, 9. Mina Budkovič; starejši dečki: 8. David Maler. Omenimo še dva velika uspeha Vite Lukan in Luke Potočarja, ki sta posledica uspehov v športnem plezanju: Vita je prejela Bloudkovo plaketo za pomemben tekmovalni dosežek, Luka pa je bil izbran za najboljšega slovenskega plezalca v letu 2023.

ROKOMET

Štiri zaporedne zmage

Poblizje pogledimo štiri uvodne tekme radovljiških rokometišev v letošnjem letu. Prvi dve tekmi so igrali za nazaj. Obe so odigrali doma. Črnomelj so brez težav premagali z 42 : 27 (20 : 14). Bolj negotovo in razburljivo je bilo na tekmi z ekipo Herz Šmartno. Radovljica je na koncu tekmo dobila z rezultatom 31 : 29. Ob polčasu so imeli prednost gostje, rezultat je bil 16 : 15. Zelo pomembno zmago so dosegli Radovljičani v 15. kolu, ko so v gosteh premagali neugodno ekipo Mokerc – KIG z rezultatom 27 : 25 (15 : 11). Zadnjo tekmo so igrali doma z ekipo Velika Nedelja. Prvi polčas so odigrali zelo slabo in ga zasluženo izgubili z 9 : 8. V drugem delu so le strnili vrste in na koncu zmagali s 24 : 20. Po tej tekmi je bil lep pogled na lestvico 1. B lige. Na vrhu je bila ekipa Krško s 25 točkami v 14 tekmah. Radovljica je imela le dve točki manj, a tekmo več. V soboto Radovljica doma gosti ekipo Moškanjci Gorišnica.

ODBOJKA

Pridobivanje izkušenj

Radovljiške odbojkarice v 3. ligi – zahod so zadnje tri tekme izgubile. Doma so izgubile z ekipo Vital Ljubljana II s 3 : 0 (10, 9, 11) in Krimom III (21, 15, 22), v gosteh pa z ekipo Calcit Volley III s 3 : 0 (20, 18, 17). Porazi se sicer vrstijo, a tukaj je najpomembnejše, da si mlade radovljiške tekmovalke z vsako tekmo pridobivajo nove izkušnje. Naslednjo tekmo igrajo 2. marca, ko doma gostijo Aquawatt Žirovnica.

ŠAH

Bratovič novi mednarodni mojster

Blaž Bratovič, član ŠD Gorenjka Lesce, je postal mednarodni mojster. Naziv mu je konec leta na osnovi doseženih rezultatov in izpolnjenih pogojev podelila mednarodna šahovska organizacija FIDE. Kot je poudaril predsednik društva Vojko Mencinger, pogoji za dodelitev naziva niso lahki. Še zadnjega je Bratovič, ki je član ŠD Lesce že 15 let, izpolnil lani, ko je na mednarodnem turnirju v Pulju dosegel izjemen rezultat, delil si je prvo mesto.

Blaž Bratovič (desno) in Vojko Mencinger (levo) na turnirju družta državne lige v Komendi novembra lani

/ FOTO: ARHIV ŠD GORENJKO LESCE

Kakšno vodo smo pili v letu 2023

Pitna voda iz javnih vodovodnih sistemov na območju občine Radovljica je bila v letu 2023 zdravstveno ustrezna in varna. V letu 2023 sta bila na vodovodnih sistemih odvzeta skupaj 302 mikrobiološka in kemijska vzorca pitne vode, od katerih je večina ustrezala zahtevam.

Nadzor kvalitete pitne vode v občini Radovljica je v preteklem letu potekal z izvajanjem notranjega nadzora (po sistemu HACCP) s strani Komunale Radovljica, d. o. o., kakor tudi z neodvisnim državnim monitoringom. Ob tem je bila upoštevana področna zakonodaja (Pravilnik o pitni vodi, UL RS, št. 19/04 in dopolnitve, od 17. 6. 2023 dalje pa namesto Pravilnika velja Uredba o pitni vodi, UL RS, št. 61/23) ter izvajano načelo dobre higienske prakse. Oglede objektov za oskrbo s pitno vodo, terenske meritve, odvzem vzorcev in njihove preiskave je v okviru notranjega nadzora izvajal Nacionalni laboratorij za zdravje, okolje in hrano iz Kranja.

Komunala Radovljica je v letu 2023 izvajala gospodarsko javno službo oskrbe s pitno vodo na območju celotne občine Radovljica in upravljala šest vodovodnih sistemov: Radovljica, Radovna - Bled - Lesce, Kropa - Kamna Gorica, Ovsišje - Podnart, Zaloše in Dobravica. Vključenost posameznih naselij v vodovodne sisteme (VS), razen naselja Praproše, ki se s pitno vodo oskrbuje iz občine Tržič, je naslednja:

- VS Radovljica:** Begunje, Brda, Brezje, Črnivec, Dobro Polje, Globoko, Lancovo, Ljubno, Mlaka, Mošnje, Noše, Peračica, Poljče, Posavec, Radovljica, Ravnica, Slatna, Spodnja Lipnica, Spodnji Otok, Srednja vas, Vošče, Zadnja vas, Zapuže, Zgornja Lipnica, Zgornji Otok, Zgoša
- VS Radovna - Bled - Lesce:** Dvorska vas, Gorica, Hlebce, Hrašje, Lesce, Nova vas, Studenčice, Vrbnje
- VS Kropa - Kamna Gorica:** Brezovica, Češnjica pri Kropi, Kamna Gorica, Kropa, Lipnica, Mišače, Otoče, Poljšica pri Podnartu, Prezrenje, Rovte, Spodnja Dobrava, Srednja Dobrava, Zgornja Dobrava
- VS Ovsišje - Podnart:** Podnart, Ovsišje
- VS Zaloše:** Zaloše
- VS Dobravica:** Dobravica

Na območju občine Radovljica pijemo zdravo in kakovostno vodo.

Število odvzetih vzorcev in obseg preiskav sta odvisna od količine distribuirane pitne vode ter od njene pričakovane kvalitete. V letu 2023 sta bila na vodovodnih sistemih v okviru notranjega nadzora odvzeta 302 mikrobiološka in kemijska vzorca pitne vode, od katerih je večina ustrezala zahtevam Pravilnika o pitni vodi oz. Uredbe o pitni vodi.

V letu 2023 smo zabeležili sedem neustreznih mikrobioloških vzorcev. Pet neustreznih vzorcev smo skozi leto zaznali na rezervnih vodnih virih. Na javnem omrežju pa smo zaznali dva neustrezna mikrobiološka vzorca pitne vode po vodni ujmi v avgustu 2023. V tem obdobju je bil med 4. in 10. avgustom 2023 na širšem območju Radovljice in Lesc ter okoliških naselij uveljavljen obvezen ukrep prekuhavanja pitne vode.

V lanskem letu je bilo na vodovodnem sistemu izvedenih več dodatnih izboljšav glede nadzora zanesljivosti in kakovosti oskrbe.

Ocenjujemo, da je bila v letu 2023 oskrba s pitno vodo iz javnih vodovodnih sistemov v upravljanju Komunale Radovljica ustrezno obvladovana, zdravstveno ustrezna in varna.

Število vzorcev (preiskav) pitne vode v okviru notranjega nadzora na posameznih VS v letu 2023

VODOVODNI SISTEM	Število naselij	Mikrobiološke preiskave					Kemijske preiskave		
		SKUPAJ	Skladne	Neskladne			SKUPAJ	Skladne	Neskladne
				A	B	C			
Radovljica	26	131	129	2	0	0	21	21	0
Radovna - Bled - Lesce	8	28	23	0	0	5	2	2	0
Kropa - Kamna Gorica	13	40	40	0	0	0	4	4	0
Ovsišje - Podnart	2	37	37	0	0	0	3	3	0
Zaloše	1	15	15	0	0	0	2	2	0
Dobravica	1	16	16	0	0	0	3	3	0
SKUPAJ	51	267	260	2	0	5	35	35	0

Legenda:

A: neskladen vzorec na javnem vodovodnem omrežju (vodna ujma)

B: vzrok za neskladen vzorec v internem vodovodnem omrežju posameznih objektov

C: vzrok za neskladen vzorec na vodnem viru oz. na vodovarstvenem območju ali rezervnem vodnem viru (gre za vzorce, odvzete pred obdelavo, po obdelavi je ta voda skladna z normativi) ali na novo zgrajenem vodovodu še pred spuščanjem v uporabo

Komunala Radovljica, d.o.o.
Ljubljanska cesta 27, 4240 Radovljica
tel.: 04 537 01 11, faks: 04 537 01 12
e-naslov: info@komunala-radovljica.si
www.komunala-radovljica.si

komunala
radovljica

Mislamo zeleno!

Štirideset let po prvi srebrni medalji

Jure Franko je 14. februarja 1984 v Sarajevu Sloveniji in Jugoslaviji prismočal prvo kolajno na zimskih olimpijskih igrah.

KLARA MRAK

Čeprav je bila srebrnega leska, je v dušah in srcih športnih navdušencev ostala zapisana kot zlata. Franko jo je prismočal z nepozabno veleslalomsko predstavo v drugi vožnji, ko je 14. februarja 1984 s četrtega mesta po prvi vožnji

ši od bureka). Franka so v BiH vzeli za svojega in ga razglasili za častnega meščana glavnega mesta. Ob 40. obletnici zimskih olimpijskih iger v Sarajevu so po Franku poimenovali veleslalomsko progo na Bje-lašnici. Na slavnostni akademiji 8. februarja, ob obletnici odprtja, je bila v Sarajevu

Frankova srebrna medalja je pri navijačih povzročila toliko veselja, kot bi bila zlata. / FOTO: JOCO ŽNIDARŠIČ

napredoval na drugo. Premagal ga je le Švicar Max Julen. Po osvojitvi srebrne medalje je v nekdanji skupni državi v trenutku postal legenda. Sarajevski člani skupine Top lista nadrealista, katere član je bil tudi Branko Đurić - Đuro so skušali sestaviti slogan. Ker pa se nič ni rimalo na ime Jure, so ga malce prekrstili in na transparent zapisali: »Volimo Jureka više od bureka« (Jureka imamo raj-

tudi predsednica republike Nataša Pirc Musar, ki se je mudila na dvodnevem obisku v Bosni in Hercegovini. »Z današnjim dejanjem želimo ohraniti duh tistega časa, ko smo verjeli v enotnost in hkrati v raznolikost. Slovenija si želi, da bi tako hitro, kot je Jure Franko vozil tistega 14. februarja leta 1984, BiH napredovala na poti v EU,« je na slovesnosti zbrane nagovorila slovenska predsednica.

Pustna Radovljica

Številne maske, doma narejeni kostumi in skupinske oprave so zavzeli radovljiške ulice v času pustnega rajanja.

NIKA TOPORIŠ

Pustno rajanje v Radovljici je tudi letos poskrbelo, da so prišli na račun vsi ljubitelji maskiranja, dobre hrane, plesa in zabave. Za organizacijo je poskrbelo Turistično društvo Radovljica ob podpori Občine Radovljica, Javnega zavoda Turizem in kultura Radovljica in Krajevne skupnosti Radovljica. Kot so pojasnili v Turističnem društvu Radovljica, je bilo pustno dogajanje dolga leto omejeno zgolj na sprevod na pustno soboto, v letu 2022 pa so pripravili splošen pregled vsebin pustnih praznovanj na Slovenskem in smernice za naslednje izvedbe v Radovljici. Letošnje praznovanje se je začelo že na t. i. debeli četrtek, ko je bilo na Linhartovem trgu mogoče uživati v raznovrstnih pustnih jedeh, ki so jih pripravili lokalni gostinski mojstri. Petkovo rajanje je bilo dobrodelno obarvano. Lions klub Bled, ki že vrsto let dobrodelno deluje na območju Gorenjske, je namreč pripravil dobrodelni ples v maskah.

Žabe, čebelice, sove ...

Prava pustna povorka pa je bila rezervirana za sobotno popoldne. Vse od Cankarjeve ulice po Gorenjski cesti do Linhartovega trga se je

Torkovo pustno rajanje je privabilo številne najmlajše. / FOTO: MARKO GRIMANI, ARHIV OŠ A. T. LINHARTA

pomikala kolona številnih maškar. Dogajanje so obogatili Pihalni orkester Lesce, kurenti, orači in pokači iz Rogoznice pri Ptujju, opaziti je bilo mogoče klasične kostume klovnov, čarovnic in princesk, kar nekaj papagajev ter mnoge doma narejene kostume ter skupinske maske. Težko bi spregledali ogromen balon, skupinsko masko, ki se je premikala po trasi, ali pa družino, oblečeno v čebelice, ki je poskrbe-la, da je tudi njihov štirinožni prijatelj dobil rumeno-črn vzorec. »Super je. Pust je za nas zelo pomemben, vsako leto se potrudimo in se skupaj našemimo. Letos smo

čebelice, brez katerih ni nič. Najbolj pridne. Je pa tudi naš kuža vedno del kostuma. Črmlja pa z nami danes žal ni nobenega,« je dejala Beti Vahtar, članica pustne čebelje družine iz Radovljice. Tudi družina Urbas iz Podnarta se je odločila za skupinski kostum. »Kostume smo naredili sami, vsi štirje so sešiti doma, porabili smo približno štiri dni. Smo pa sovice in načeloma se vedno udeležimo kakšnega sprevoda,« so povedali in dodali, da se bodo zagotovo udeležili tudi pohoda po hišah, pri čemer upajo na čim več dobrot. Slabo sobotno vreme je si-

cer nekoliko okrnilo program, vsekakor pa ni oviralo mnogih maškar. »Saj sva žabi,« je deževno vreme komentirala Iza Marolt z Brezj, ki se je skupaj z mami Nežo oblekla v žabi, moški del družine, ki ga sestavlja jo Klemen, Staš in Maks, pa je tokratno pustno rajanje preživel v kavbojski opravi. Medijski oddelek EGŠŠ je, da ne bi pozabili svojih pustnih trenutkov, postavil foto kotiček. Pustno razpoložen je bil trg tudi v torek, ko je v dopoldanskih urah potekala otroška maškara-da, na kateri se je bilo mogoče posladkati s slastnimi miškami.

Po ulicah se je premikal tudi ogromen balon. Ponekod jih je kar skrbelo, ali bodo uspeli priti mimo. / FOTO: GORAZD KAVČIČ

Sovja družina Urbas iz Podnarta je kostume za pustni sprevod izdelovala kar štiri dni. / FOTO: GORAZD KAVČIČ

GORENJSKI GLAS V VSAK DOM NA GORENJSKEM

14 dni brezplačnega časopisa

Akcija 14 dni brezplačnega časopisa je namenjena vsem, ki Gorenjskega glasa še ne poznate ali ga kupujete v prosti prodaji. Podatke za dostavo pošljite na narocnine@g-glas.si ali pokličite 051/682 217. Po preteku 14-dnevnega obdobja vam časopisa ne bomo več pošiljali, vas bomo pa poklicali, povprašali za mnenje in predstavili pogoje za naročnino.

Pridružite se naši veliki družini naročnikov, ne bo vam žal!

V akciji ne morejo sodelovati obstoječi naročniki in tisti, ki živijo na istem naslovu kot naročnik. Prav tako ne morejo sodelovati tisti, ki so obdobje brezplačne naročnine v zadnjem letu že izkoristili.

Gorenjski Glas
www.gorenjskiglas.si

Gorenjski glas je najbolj bran regionalni časopis v Sloveniji.

Plačilo letne naročnine se zares spleča!

Pri plačilu **letne naročnine** prihranite **25 odstotkov**, to pomeni, da časopis kar tri mesece prejimate brezplačno! Izognete se še mesečnemu plačilu položnic (in provizije) in prejmete darilo s praktičnimi izdelki.

Letna naročnina za fizične osebe za leto 2024 s popustom znaša 208,57 evra, prihranek pa kar 69,53 evra!

Spremembo načina plačevanja nam čim prej sporočite na tel. št. 04/201 42 41 ali 04/201 42 00 vsak delavnik od 8. do 15. ure ali po e-pošti na narocnine@g-glas.si.

Pridružite se naši pozitivno naravnani družini naročnikov, veseli vas bomo!

Gorenjski Glas
www.gorenjskiglas.si

EN KRAT PLAČATE, STOPETKRAT PREJMETE!